BUDAPEST, 1943. FEBRUÁR 24. — III. ÉVFOLYAM 9. SZÁM.

MAGYAR FUTÁR

RAJNISS FERENC LAPJA

KAPOSVÁR

Ára: 20 fillér

HONVÉDEK
AZ ERDEI KÖZELHARCBAN

HONVÉDHARC A

GOLYÓSZÓRÓVAL TÁMOGATJÁK A PUSKÁSOK TÁMADÁSÁT
Támasztékul a bajtárs válla szolgál. Jó és biztos támaszték

MÉG A TÁMADÁS MEGINDÍTÁSA ELŐTT ELFOGLALJA HELYÉT AZ EGYIK FA TETEJÉN A MÁSODIK GOLYÓSZÓRÓ
A harcba nem avatkozik bele. Az ő feladatuk akkor kezdődik, amikor az orvlövészek hátrálni kezdenek: a magas fáról akadály nélkül pásztázhatják a menekülő bolsevistákat.

MINDENKI ELFOGLALTA KIJELÖLT HELYÉT!
A csendben felfejlődött csapat támadásra kész en várja a jelző-rakéta fölröppenését. A rakétát ebben a pillanatban lövi ki az egyik honvéd és . . .

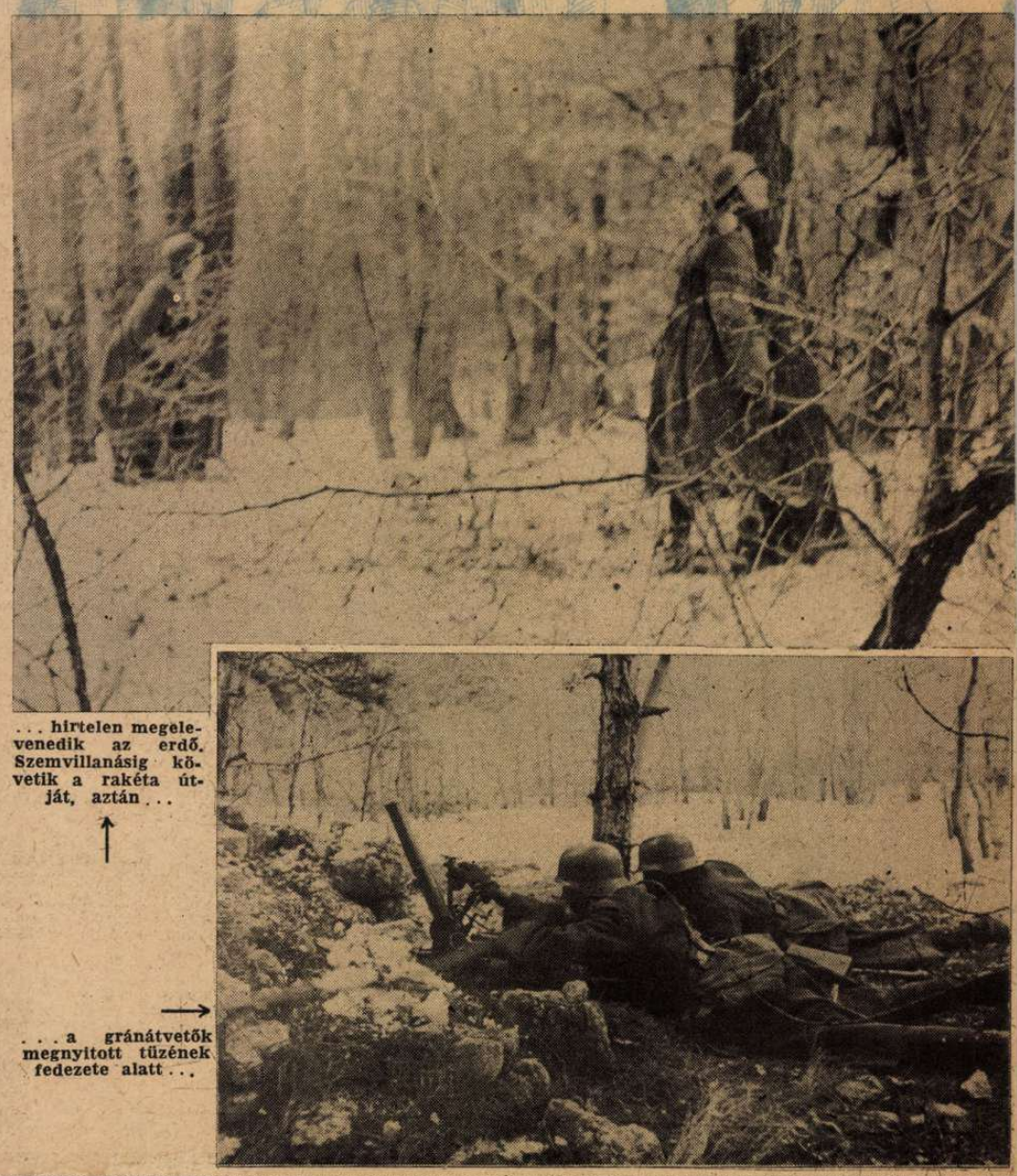

. . . hirtelen megelevenedik az erdő. Szemvillanásig követik a rakéta útját, aztán . . .

. . . a gránátvetők megnyitott tüzének fedezete alatt . . .

A SZOVJETFRONT KITÜNTETETT MAGYAR HŐSEI:

JAKAB IMRE
főhadnagy, Kormányzói Dicsérő Elismerés, hadiszalagon a kardokkal

HORVÁTH FERENC
orvos-százados, Kormányzói Dicsérő Elismerés, hadiszalagon a kardokkal

nemes KOMJÁTSZEGHI SZENTKIRÁLYI LÁSZLÓ
hadnagy, Magyar Érdemrend Lovagkeresztje, hadiszalagon a kardokkal és a II. oszt. német vaskereszt

BAKOS GÉZA
zászlós, Kormányzói Dicsérő Elismerés, hadiszalagon a kardokkal

KATONA ENDRE
hadapródőrmester, Magyar Bronz Vitézségi Érem

DR. KOCKÁS GYULA
karpaszományos őrmester, Magyar Bronz Vitézségi Érem és a német érdemérem a kardokkal

TÓTH JÓZSEF
őrmester, Magyar Bronz Vitézségi Érem

. . . szinte egy emberként törnek előre. A nehézpuskások oldalra kerülnek, onnan biztosítják a támadás sikerét

SZOVJETFÖLDÖN

ÁLL A HARC!
Fától fáig szökkennek a honvédek. Tűzük biztos és minden lövés után eggyel kevesebb lesz az ellenség

A BOZÓTOSBAN NESZTELENÜL SURRAN ELŐRE
az ellenség átkarolásával megbízott csapatrész

AZ ERDEI HARCBAN CSAK AZOK HÚZNAK HÓKÖPENYT,
akik a tisztások körül foglaltak tüzelőállást

RÖVID PIHENŐ A NEHÉZ HARC VÉGÉN
Néhány percig mély csönd borul az erdőre s az idők véres viharában haza gondol a honvéd . . .

VENCEL LÁSZLÓ
szakaszvezető, Magyar Nagyezüst Vitézségi Érem

DANKÓ ANTAL
őrmester, Magyar Bronz Vitézségi Érem

BERTA KÁROLY
honvéd, Magyar Bronz Vitézségi Érem

nemes Zetényi CSUKÁSS KÁLMÁN
vezérkari repülőalezredes, a Don-menti harcok során, kézitusában, hősi halált halt

AKJA • a szovjetfront • uj szállitóeszköze

AKJÁK AZ ERDEI SZÁLLÁS ELÖTT
Elpusztíthatatlan, egyszerű s a talpas szánkó nái hadi célokra jobban használható az akja

A könnyű, hajlított fából készült, finn mintájú akja csodálatosan elszaporodott a német csapatoknál, a szovjet arcvonal összes havas szakaszain. A kiserődök és a téli szállások között szinte nélkülözhetetlen már a rendkívül könnyen sikló akja, amelyen élelmet, lőszert és sebesülteket szállítanak, az emberi erő ügyes kímélésével. **A finnektől eltanult teherszállítási módszert érdemes bemutatni és tanulmányozni, — még a békeidőre is . . .**

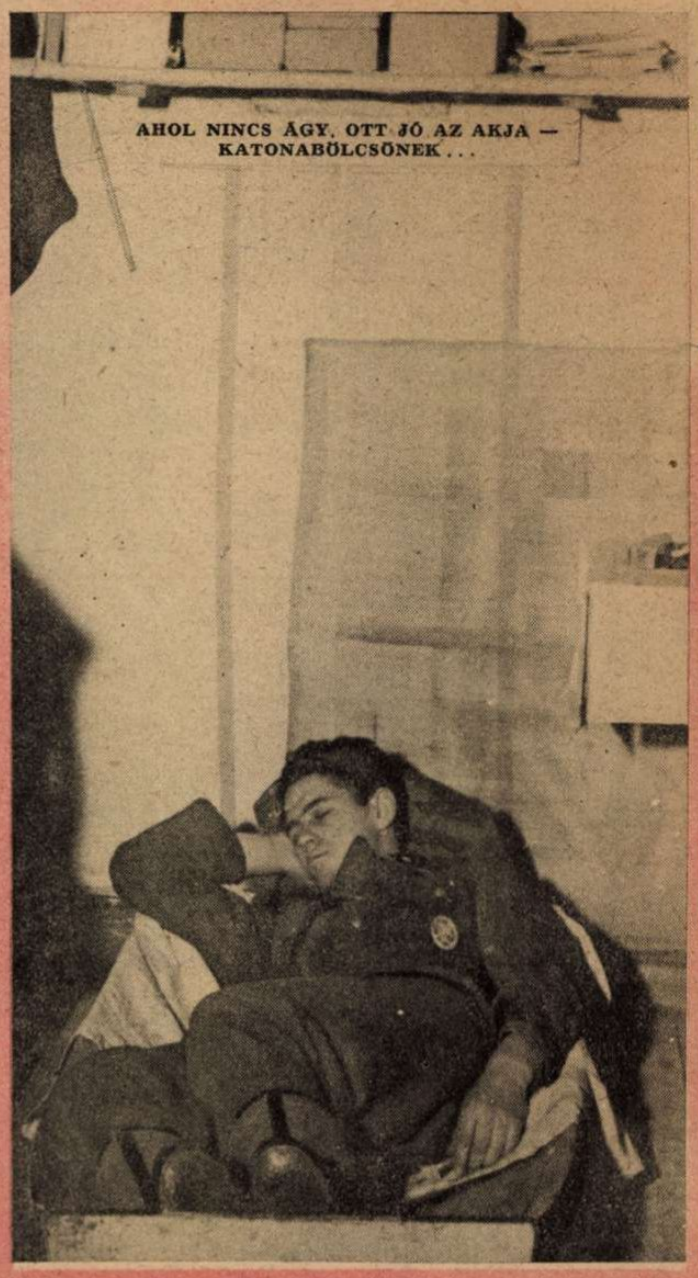

AHOL NINCS ÁGY, OTT JÓ AZ AKJA — KATONABÖLCSÖNEK . . .

LÖSZERSZÁLLÍTÁS AZ ELSÖ VONALBA
Négy-öt katona nehéz terhét játszva lehet elvontatni az akján

FEDEZÉKNEK IS JÓ AZ AKJA
ha útközben harcra kerül a sor . . .

A lőszer leszállítása után sebesült bajtársakat emelnek az akjákra . . .

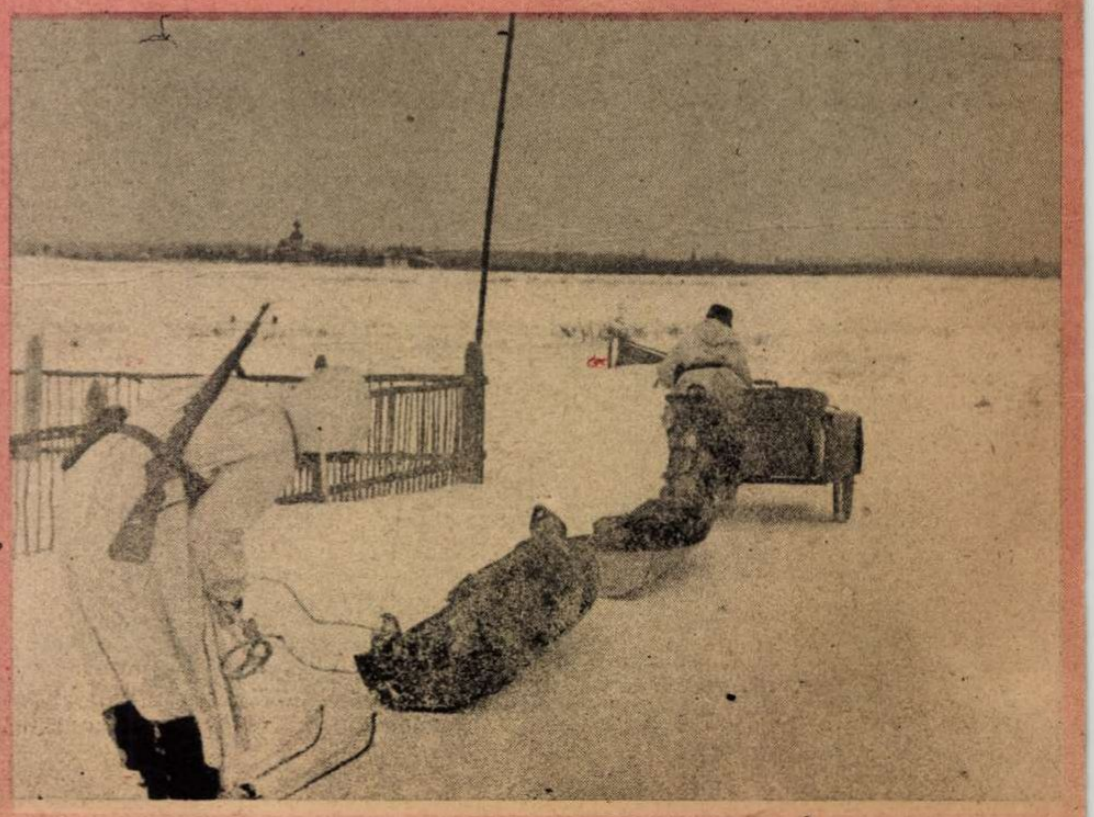

A TÜZVONALBÓL
motorkerékpár röpíti ki gyorsan az akjákat a sebesültekkel, de fedett területen, a sítalpas katona is elvontatja bajtársait a kötözőhelyre

A FELSŐHÁZ idei első ülése

FOLYOSÓI ÉLET A FELSŐHÁZ ELSŐ ÜLÉSE KÖZBEN
József főherceg, Domanovszky Sándor és Hoyos Miksa gróf beszélgetnek a folyosón

↑ A FELSŐHÁZ TAGJAI
állva hallgatják végig gróf Széchenyi Bertalan elnök Szmrecsányi Lajos egri érsekről tartott emlékbeszédét a Felsőház idei első ülésén

←
A MAGYAR FÖLD KÉPVISELŐI A FELSŐHÁZBAN:
Kölcsey Béla, Gáspár Ferenc és Mészáros István. (Balról jobbra)

THURÁNSZKY LÁSZLÓ,
a miniszterelnökség sajtóosztályának vezetője beszélget a Felsőház tagjaival

→
CSIRICS IRENE
újvidéki és
ZUBKOVICS GYÖRGY
budai szerb püspök
a Felsőház folyosóján

←
DESSEWFFY AURÉL és VITÉZ PURGLY EMIL

AZ ÚJ TAGOKKAL KIBŐVÜLT FELSŐHÁZ ELSŐ ÜLÉSÉRŐL

VITÉZ NAGYBÁNYAI HORTHY MIKLÓS
↓ és Pongrác Jenő ülés után távoznak a Felsőházból

MAGYAR KÉPHÍRADÓ

BOKRÉTÁSOK A DÉLVIDÉKI HELYŐRSÉGEKNÉL

A bokrétások százhúsztagú csoportja erdélyi körútja után most a délvidéki helyőrségeket járja sorra. Képünkön a zombori városháza előtt perdülnek vidám, műsoronkívüli bemutató-táncra a bokrétások . . .

← NEVETÉSTŐL ÉS JÓKEDVTŐL HANGOS A TEREM,

a Bokrétások előadása felejthetetlen órákat szerez a honvédeknek

→ MEGFORDULT A VILÁG

— és a pompás előadás után, a lányok ülnek és köténves honvédek szolgálják fel az ízes kincstári ebédet . . .

MEGINDULTAK A PROPELLEREK

a Dunán; a tavasz első hivatalos hírnökei ezek a kis, karcsú hajók

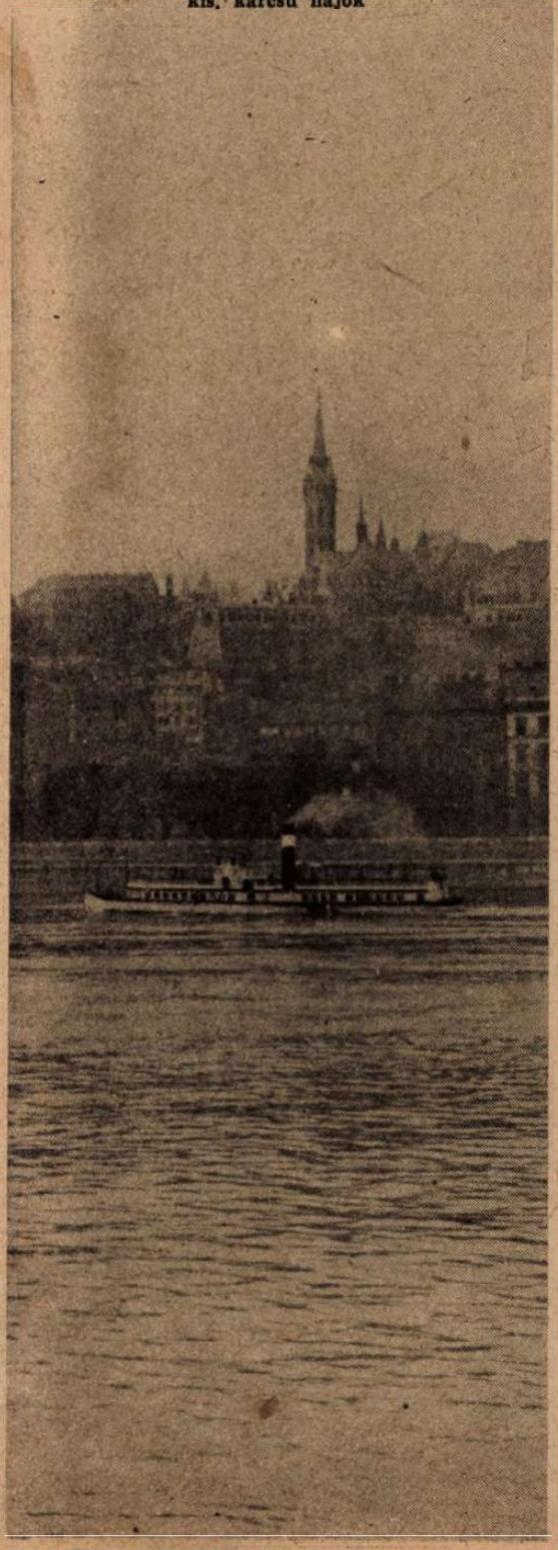

→ HÁRMAN MAGYAROK,

szegények, akik télben, nyárban, sárban, hóban nagyon nehezen keresik kenyerüket, három lapárusító a Magyar Futár eladásából származó félhavi jövedelmét, huszonkét pengő és hetven fillért a hadbavonultak családjainak felsegélyezésére ajánlotta fel . . . Azokkal szemben és azok elé állítjuk a példát, akik nem hisznek a magyar belső front megingathatatlan erejében! . . .

TÉL TÁBORNOK MEGVERT SEREGE

végleg eltűnik a csata színhelyéről; a tavaszias napsütésben most hull a csatornákba a nagy téli havazás utolsó, piszkos, sárral kevert hó-emléke . . .

Reberits Antal, Nagy Lajos és neje és Kámán Lajos apatini lakosok a Magyar Futár képeslap elárusitásából származó fél havi keresetüket a hadbavonultak segélyezési akciója javára tisztelettel felajánlják.

Apatin, 1943 február 9-én.

22.70 pengő

Áldrettenen!

Apatin 1943. II-9-

BÁCS-BODROG VÁRMEGYE APATIN KÖZSÉG 1904

Göbbels beszéde

tartós visszhangot vert fel az egész világon. Ellenség és jobarát egyformán megérezte a súlyos szavak és mondatok történelmi jelentőséget s a hatalmas riadót a bolsevista világveszedelem ellen. Nem kendőzte el a kegyetlen nehézségeket a német propaganda miniszter s megdöbbentő nyiltsággal beszélt a keleti fronton dühöngő halálos harcokról, de éppen ez az őszinteség váltotta ki a sokezer főnyi hallgatóság és az egész német nép mindenre elszánt küzdő akaratát s rázta fel sok országban az európai lelkiismeretet, tunya nyárspolgári szendergéséből. „Óriási a bolseviki veszély" — mondotta Göbbels, — „és óriási erőfeszítéseket kell tennünk leküzdésére!... A vörös támadással szemben, a német véderő, szövetségeseivel együtt az egyetlen védőbástya. A bolsevizmus egy csaknem 200 milliónyi népet a zsidó terror szolgálatába állított és előkészítette az Európa elleni háborúra... Csak a német nép és szövetségesei menthetik meg Európát, de a késedelem veszély, gyorsan és alaposan kell cselekedni, különben késő lesz! A bolsevisták nem állnának meg a Csatorna partján sem, mert céljuk a zsidók világforradalma. Veszélyben a Nyugat! A mostani óra parancsa a totális háború! A német nép vérét bocsájtja rendelkezésre ebben a harcban s Európa többi részének legalább munkáját kellene rendelkezésre bocsájtania. A német nép meglátta a háború irgalmatlan arcát s tüzönvizen át követi vezérét. Az ellenség anyáron ismét a régi támadó erejében ismeri meg a németnépet!..." Gigantikus méretekben indítja meg Németország a totális háborút az otthoni fronton, a munkaerő mozgosítására s a siberek és lapitók letörésére, hogy izzó lélekkel és hideg, gondolkodó aggyal biztosítsa a győzelmet a sátáni ellenség fölött. Göbbels riadója a dolgozók szívébe súgta a jelszót: „Most kelj fel nép és zúgj vihar!..."

Semmi a beszéd

a cselekedetek nélkül, de döntő erő ott, ahol az akarat és a munka roppant folyamatait tervszerű erőkifejtések felé indítja el. A szó és a tett összefüggése a nagy titok, amely a legsúlyosabb veszedelmek idején is csodákat művel. Amikor Göbbels beszélt, már készen volt a terv az új német munkafront mozgósítására s ennek a tervnek egyes részeit tanulságos dolog megismerni. Bezárnak Németországban 3300 arany és ezüst kereskedést, 16,500 illatszer üzletet, 1300 bélyegkereskedést és 5000 édességeket árusító boltot, amelyekből 95,000 ember szabadul fel, fontosabb munkára... Tekintélyes részét bezárják az 50,700 dohánytőzsdének s szigorú revizió alá kerül 19,400 háztartási cikkekkel foglalkozó üzlet, 19,000 virágkereskedés, 7400 bútorüzlet, 3,300 játékkereskedés, 4500 üveg és porcellán üzlet, 1700 régiségkereskedés, 7700 divatüzlet és 6400 könyvkereskedés, összesen 300,000 alkalmazottal! A fontos, de túlzottan megszállott kereskedésekből 41,000 textilüzlet, 11,600 cipőüzlet s 17,000 drogéria, 325,000 embert foglalkoztat, de nagyobb részük most a hadiipar szolgálatába lép át. A kézműiparban 4500 aranyműves műhely 11,800 dolgozót foglalkoztat, az ékszerészüzemek pedig közel 12,000 embert. A női kalaposok 12,000 üzemben 345,000 embert, a hangszerkészitők 3500 üzemben 74,000 munkást s a kőfaragók 8000 üzemben 27,000 dolgozót alkalmaznak. Ezekben az üzemekben is lényegesen csökkentik a kiadott rendeletek a munkaerőt. A 280.000 élelmiszerüzlet, a 90.000 élelmiszerárusító hely az áruházakban és szövetkezetekben, a 49.000 zöldség- és gyümölcsüzlet, a 39,000 szénkereskedés és a 2200 mezőgazdasági gépeket és műtrágyát árusító kereskedelmi vállalat, változatlanul tovább dolgozhatik, de be kell csukni az összes bárokat és éjjeli szórakozóhelyeket s a fényűző vendéglők nagyobb részét. Ezek az átfogó és átgondolt intézkedések, a dolgozók millióit állítják a harctereken küzdő seregek szolgálatába s nyugodt lélekkel állíthatjuk, hogy ilyen munkamozgósítást még sohasem ért meg az emberiség! Ez a szó és a tett összefüggése, a győzelem biztosítására...

?...

Repülőrazziát tartottak Szatmárnémetiben a textilfronton. Sok volt a hiba és az eldugott áru s a merészen számoló zsidók, a 37 pengős textilanyagot csekély 138 pengőért árusították a megszorult embereknek. Letartóztatásba spekulálta becses személyét Sámuel István, Lázár Dezső, Dávid Miksa, Friedmann Miksa, Friedmann Áron, Fleischmann Salamon, Lebovits József és Lebovits Ignác. Egy repülőrazzián — enynyi dúvad?... Beszivárgott zsidókat fogott a rendőrség. Az idegenek névsora: Schlézinger Adolf és neje, Neumann Lipót és neje, Katona-Kohn és neje. Már a hamis iratokat is megkapták, amikor lesujtott az igazságos végzet. Csodálkoztak, hogy ilyen ismerős nevekkel hurokra kerültek?... Schwartz Farkas bőrnagykereskedő, a bivalybőrgépszíj körül kifejtett, kissé eltúlzottan árdrágító gazdasági tevékenysége miatt, 18 havi fogházbüntetésben részesült. Reméljük, hogy nem a bivalyokat okolja?... Deutsch Imre szegedi ékszerészt letartóztatták Ujvidéken, ahol zugbörzét alapított arany és brilliáns felvásárlására. A túristáskodásnak hosszú pihenés az ára? Jusztus Béla budapesti hitközségi alkalmazott vette át állandóan a vasuti állomáson a vidékről érkező zsidó szeretetcsomagokat. A kegyes férfiú, a ládákat először egy istállóba szállította, az alapos megdézsmálás okából s még a fuvarosokat is „természetben" fizette, habár a költségeket a hitközségnek felszámította. A jámbor izraelitát letartóztatták. Jusztus, Jusztus! Hát szabad lopni — befelé?... Gábor-Grünstein György, egy budapesti virágnagykereskedés kifutója meglátott gazdája íróasztalán 10.000 pengőt. Meglátni és megszeretni egy pillanat műve volt. Gábor-Grünstein a kifutó, felkapta a pénzt és kifutott az irodából. Talán még ma is fut, mert nem fogták meg ezideig. Tanulság?... Hogy lehet egy szakmabeli nyargaló zsidót, ekkora összeggel izgatni?...

A szovjet és a vallás

viszonyát is rendkivül érdekesen világitja meg vitéz Faraghó Gábor új könyve, amelyet minden ertelmes magyar ember, lelki gazdagodással olvashat végig. Vitéz Faraghó Gábor hosszú esztendőket töltött a magyar kormány megbízásából Szovjetoroszországban, tökéletesen birja az orosz nyelvet s nyugodt, tárgyilagos szemlélete és elfogulatlan, tényekbe gyökerező bírálata, könyvének legnagyobb értéke. A kiváló katonairó, a vörös forradalomban kivégzett papok és szerzetesek számát 103 ezerre becsüli s azt irja, hogy orosz földön a bolsevisták megbizható összeállitás szerint, 47 ezer templomot és 1900 kolostort tettek tönkre. Még az aránglag csekélyszámú római katolikus hivek is, 610 templomot, 8 püspököt és 810 papot veszitettek... A szovjetalkotmányban szabad a vallásgyakorlat, de csak a papiroson és nem a gyakorlatban. Gyárakat, múzeumokat rendeztek be a vörösök a templomokban s csak nehány templomot hagytak meg szemfényvesztésnek. Papi segédlettel temetni senkit sem szabad. Moszkvában a halottakat elégetik, de a vallásos nép, titokban egy félmaroknyit a hamuból papirosba tesz s elviszi a paphoz, hogy szentelje meg. A hamut azután a család rejtett helyen eltemeti... Vallástanitás nincs. Bujkálnak az öreg papok, tűrnek, szenvednek az emberek s hivatalosan tanitják az ifjúságnak az istentelenséget a kommunisták, — „mert legnagyobb ellenségük Krisztus"... Igy ir vitéz Faraghó Gábor, aki csak az elmúlott esztendőkben, a háború kitörése előtt látta a vörös poklot s az igazságot irja, amelyet a durva és hazug moszkvai propaganda soha többé nem homályosithat el!...

Sarló és kalapács az oltáron...

A londoni News Chronicle, a tiszta zsidóujság közölte ezt a képet Anglia szörnyű bolsevizálásáról. A londoni szovjetkövetség attaséja vörös zászlót ajándékozott az egyik templomnak (jobboldali kép), amelyet a sarlós és kalapácsos

"... Freedom of religious worship and freedom of anti-religious propaganda is recognised for all citizens."

—From Article 124 of the Stalin Constitution.

HAMMER AND SICKLE FLAG ON THE ALTAR

By STANLEY BARON, News Chronicle Reporter

Outside St. Clement's Church, Islington, a black car drew up yesterday and out of it stepped M. V. Barkovsky, Soviet Embassy attaché, carrying the Red Flag under his arm.

At the church door he was met by the vicar, the Rev. E. O. Iredell, and with Professor Karel Nigrin, delegate of Czechoslovakia, he stood at prayer. Then, walking forward to the chancel steps he handed the flag (pictured on right) to the vicar, who spread it on the altar (see picture below).

Also laid on the altar were the Czechoslovak flag brought by Professor Nigrin and another red flag brought by Mr. S. Stolz, Czech assistant secretary to the International Federation of Trade Unions.

In the light of four candles on the altar the gold star, hammer and sickle of the Soviet glittered as the choir sang the hymn "Forward, ye workers." The vicar, surrounded by the flags of freedom, including the cross of St. George, stood, with head bowed, before the altar.

*

Prayers and hymns throughout the service were for the success of the common people of all Europe and China in their struggle. The words of the intercession were: "Comrades, let us pray for the people of Europe in their time of agony: for the workers and peasants in their struggle for freedom and justice."

After the service the vicar told me: "The idea of the presentation of the flags came from a Czech who visited the church and saw the other free flags hanging there. If others among our Allies wish to add theirs, we will do it."

jelvénnyel az oltárra helyeztek a „Csehszlovák" zászló mellé... A szovjet vallásszabadság hazugságának meséjét hitte el a pap, aki Krisztus keresztjét, a püspökök és papok gyilkosainak jelvényére állította. Cseh emigránsok pokoli ötlete volt a vörös zászló templomi felajánlása...

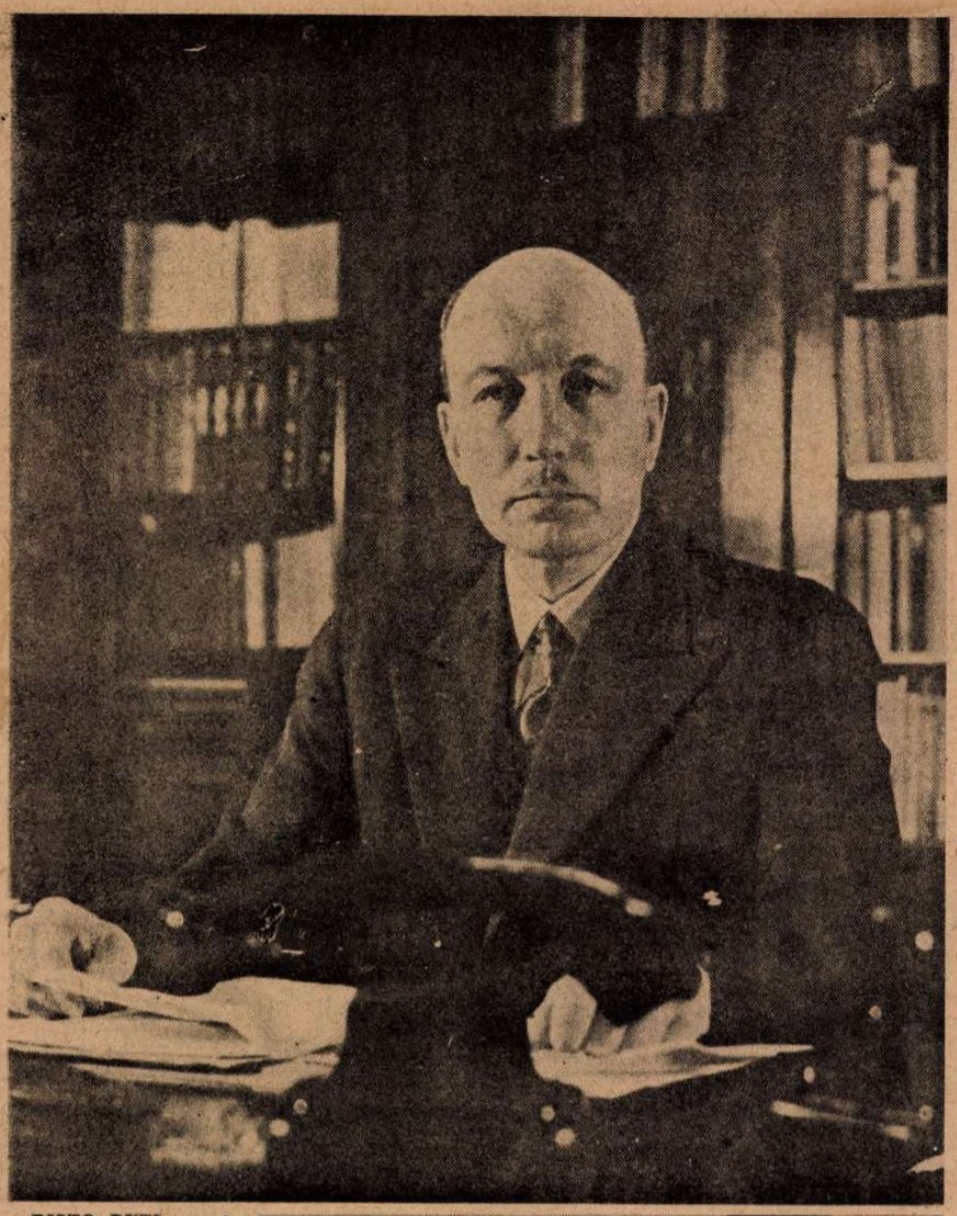

RISTO RYTI,
Finnország elnöke. Nyugodt, határozott és céltudatos politikája biztosította új megválasztását

A FINN KÖZTÁRSASÁGI ELNÖK SZÁRNYSEGÉDÉVEL A HARCTÉRI HELYZETET TANULMÁNYOZZA

ELNÖKVÁLASZTÁS

LÉGIRIADÓK HELSINKIBEN

A nemzetközi sajtó rosszindulatú hírverése előzte meg a finn elnökválasztást s a földalatti világpolitika ügynökei hangosan hazudtak a válságról és a várható nagy küzdelemről, az önkényesen emlegetett jelöltek között. A helsinki-i parlament üléstermében lezajlott választáson azonban **Finnország 300 elektora, 89 százalékos túlnyomó többséggel, Risto Ryti államelnököt újabb két esztendőre az államvezetés élére állította s a rendíthetetlen bizalom kifejezésével megerősítette az eddig folytatott szilárd és határozott finn külpolitikát is.** Testvérnépünk hősi akarattal állja a reákényszerített harcot s öncélú, szabad életének védelmét a jövendő végleges biz-

LÉGI RIADÓ
fényes nappal Helsinkiben! A finn Lotta légvédelmi szervezetének tagjai az ellenséges támadás ideje alatt bátran és értelmesen teljesítik vállalt feladatukat . . .

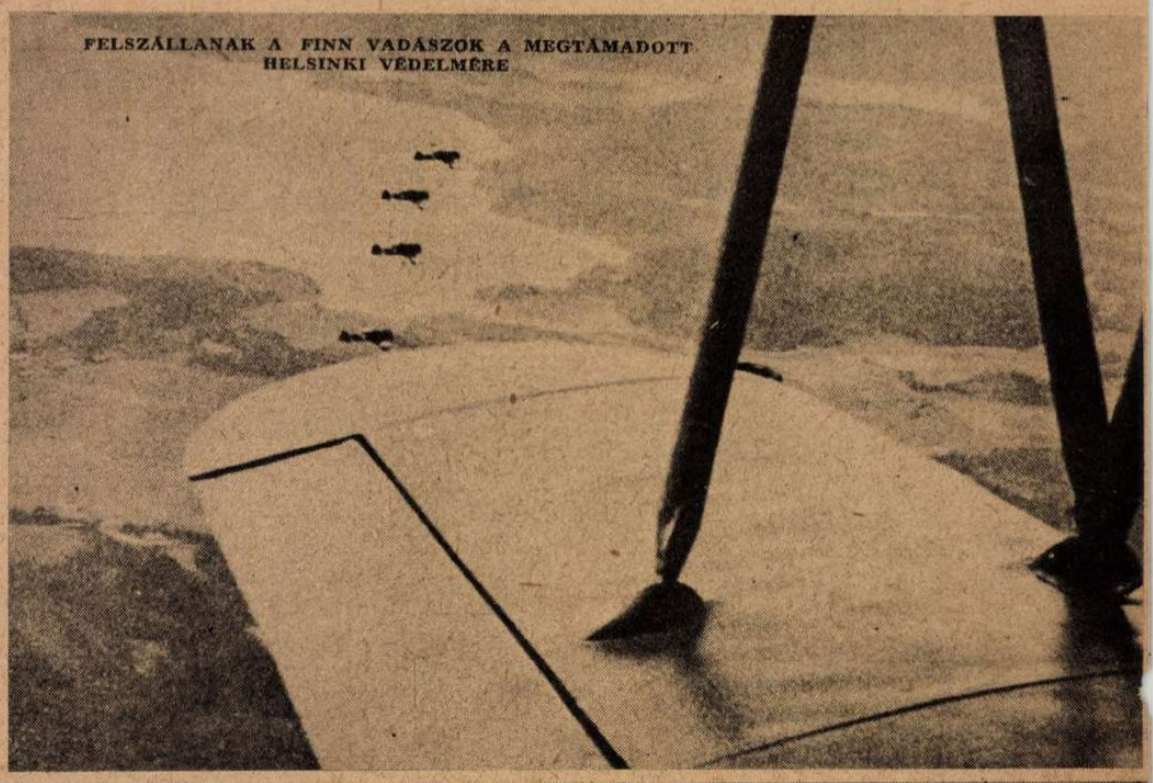

FELSZÁLLANAK A FINN VADÁSZOK A MEGTÁMADOTT HELSINKI VÉDELMÉRE

FINN REPÜLŐSZÁZADOS
a Mannerheim-kereszt tulajdonosa, sok hősi harcáért

TÜZET ONTJA A TÜZET A LÉGVÉDELMI TÜZÉRSÉG a város határában . . .

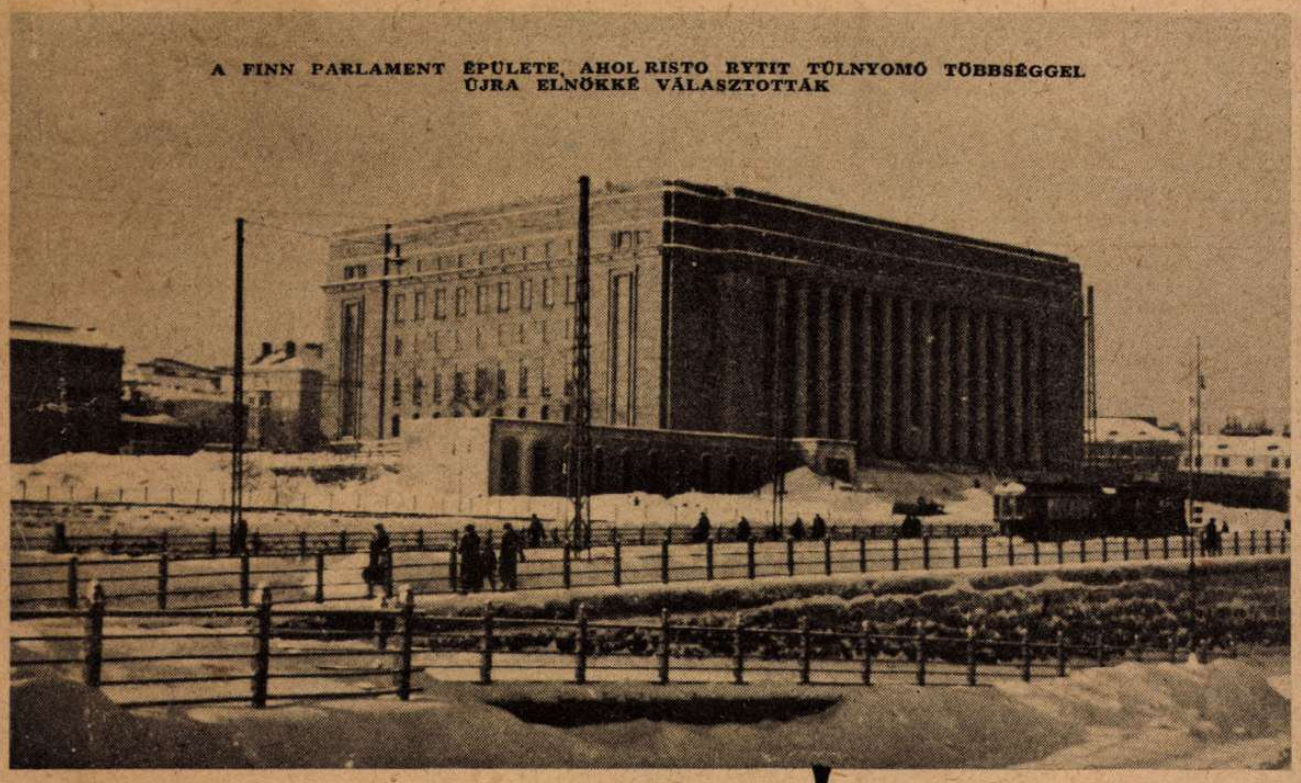

A FINN PARLAMENT ÉPÜLETE, AHOL RISTO RYTIT TÚLNYOMÓ TÖBBSÉGGEL ÚJRA ELNÖKKÉ VÁLASZTOTTÁK

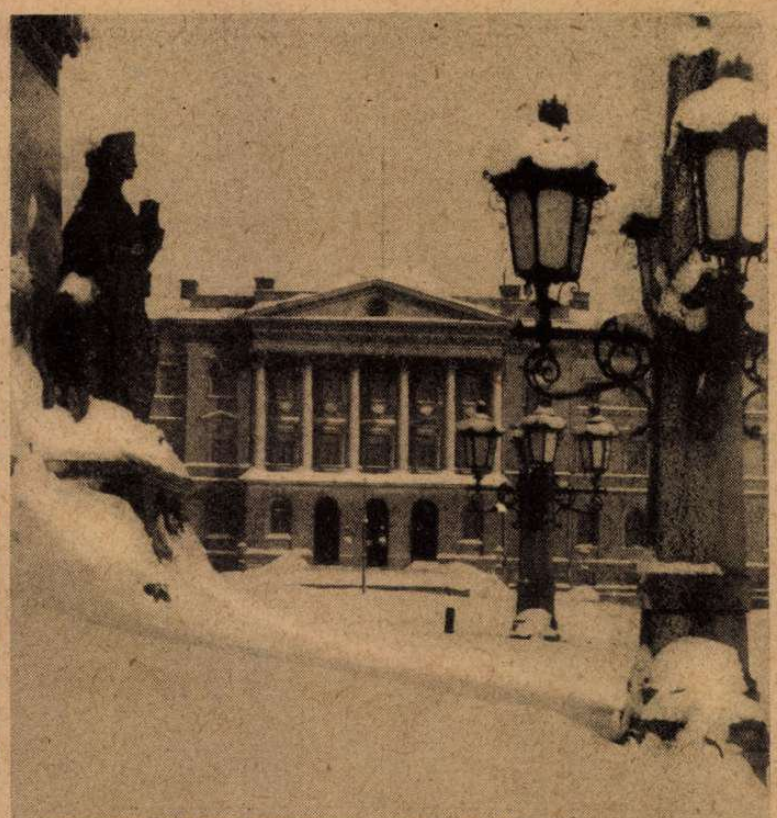

A HELSINKI-I KORMÁNYPALOTA, AHOL AZ ÚJONNAN MEGVÁLASZTOTT ELNÖK ELFOGLALTA HIVATALÁT

FINNORSZÁGBAN

A VÁLASZTÁS ALATT...

tosításáig folytatja. A finn nép józan, reális politikai érzékkel bírálja el a háború forgatagából felmerülő ajánlatokat és lehetőségeket, s Risto Ryti ezt az évezredes, józan határozottságot személyesíti meg a finn állam élén. A finn politikai körök felfogása szerint, **„csak az esztelenek vehetik komolyan Sztalin ígéreteit...“** Az elnökválasztás napján, Helsinkiben háromszor volt légi riadó, de a finn vadászok előzték a támadó vörös bombázókat. **Igy békül Sztalin, amíg csak teheti** ... Finnország pedig elszántan teljesíti történelmi hivatását, amelyet **Mannerheim** marsall napiparancsa így fejezett ki: **„A nyugati kultúra védelme büszke feladatunk!...“**

TÉLI TÁJ
a Ladoga tó partján, ahol sok vörös támadási kísérlet összeomlott...

KÁRTYÁZÓ FINN KATONÁK AZ ALACSONY HARCTÉRI FEDEZÉKBEN

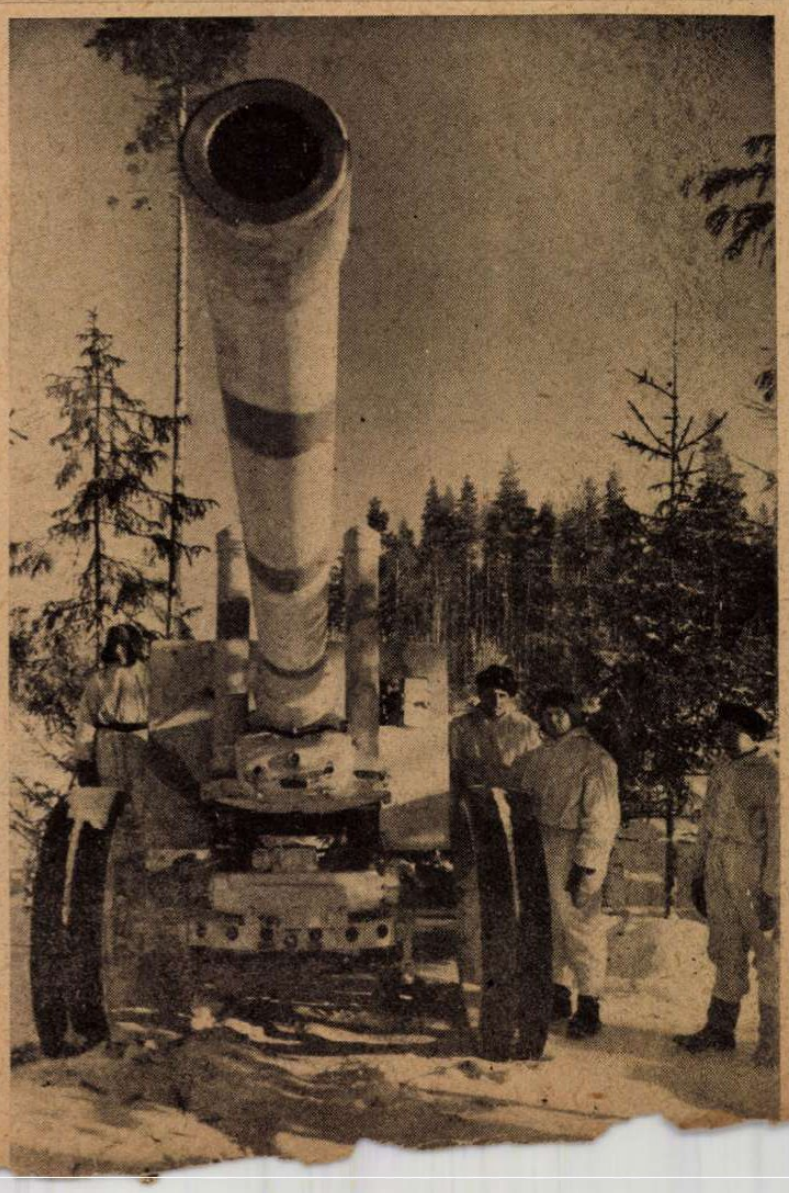

AZ ÁGYÚ TORKA
a szovjetállások felé mered...

KATTOG A GÉPPUSKA
a karjalai arcvonalon. A finn hadsereg erőteljesen visszaverte a megújuló szovjettámadásokat

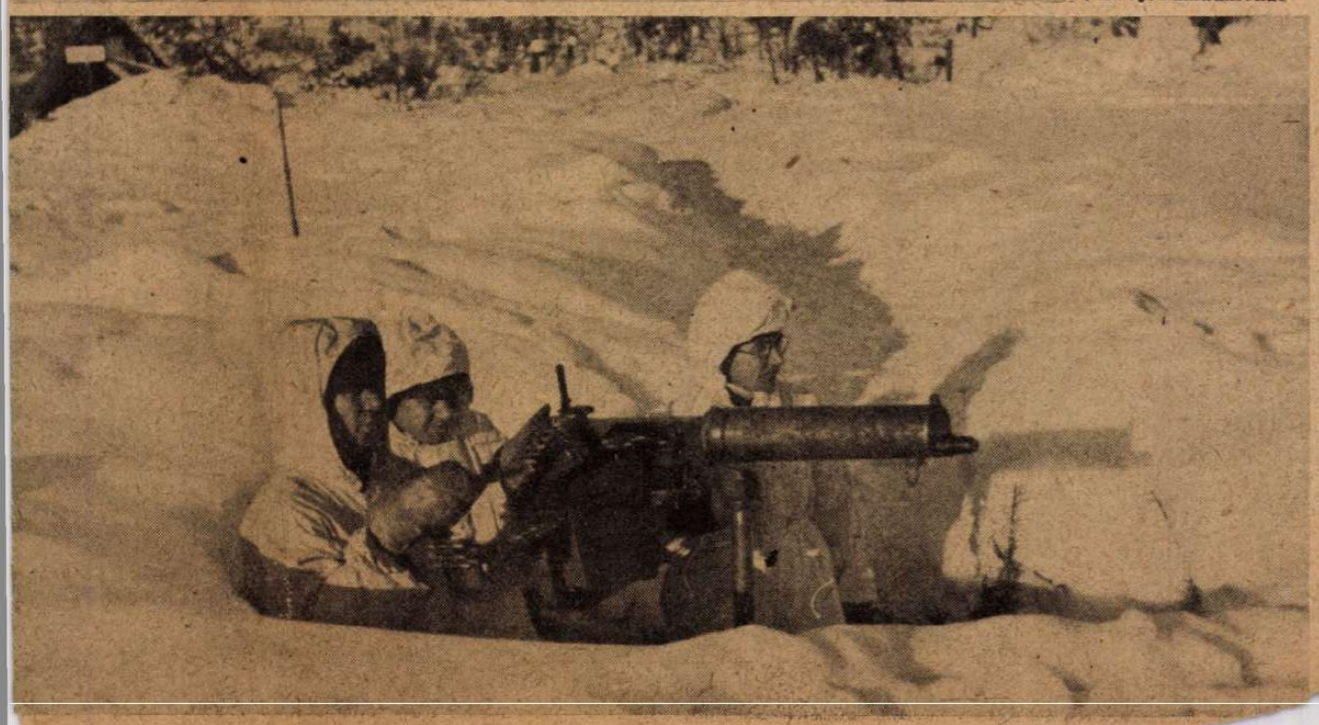

SIKERES

A tunéziai arcvonalon megindított német-olasz támadó vállalkozás nagyarányú eredményeiről számolnak be a hétvégi hadijelentések. A középső és déli frontszakaszon a tengelycsapatok északi szárnya 80 kilométert, déli szárnya pedig 50 kilométert nyomult előre. A győztes tengelyhaderő elfoglalta **Kasserina, Gafsa, Sbeitla, Feriana és Pichon** helységeket s fontos közlekedési csomópontoktól fosztotta meg Eisenhower seregeit. Ezekben a harcokban 2376 fogoly, 169 harckocsi, 93 páncélgépkocsi és 102 ágyú került német-olasz kézre. Jellemző, hogy a **hivatalos amerikai jelentés** is elismeri már a tunéziai veszteségeket s 32.000 fogolyról és eltűntről, 3500 halottról és 6500 sebesültről számol be. Eisenhower hevesen sürgeti az utánpótlást, de a hajókaravánok ellen megindított súlyos támadások lényegesen csökkentik a beérkező szállítmányokat ... **A tunéziai harctereken nem a számbeli fölény, hanem a hadműveleti tudás, a katonai bátorság és tapasztalat verte ki erős állásaiból az amerikai hadsereget.**

LÖVI A NÉMET TÜZÉRSÉG
a hátráló amerikai csapatokat a Gafsa körüli harcokban

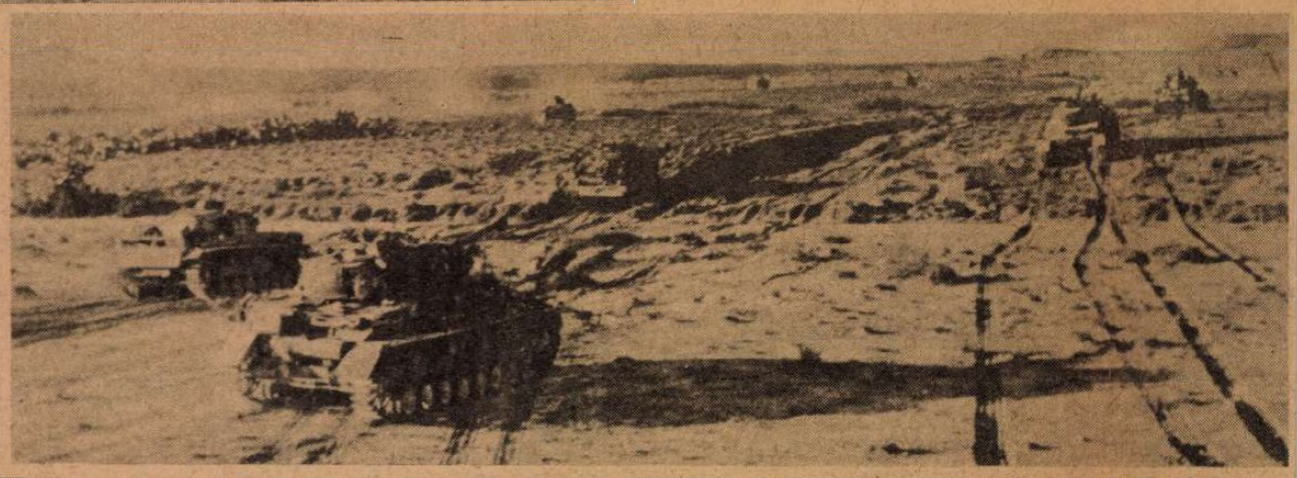

OLASZ LÉGVÉDELMI TÜZÉREK HARCA
a támadó angol repülőgépek ellen

↑ MEGKEZDŐDIK A HAJNALI PÁNCÉLOS CSATA
A német páncélosok felfejlődése az angolszász harcvonal előtt

→ A kies oázisban szívesen megpihennek a német gépkocsioszlopok

↓ Olasz páncéltörő ágyú állása a hatalmas kaktuszok között

HADMŰVELETEK TUNÉZIÁBAN

Ejtőernyős géppuskások megnyitják a tüzet Eisenhower csapataira

A TUNISZI FRONTON
az utóbbi időben nagy esőzések akadályozták az előnyomulást. Képünkön egy olasz lőszerszállító kocsi személyzete birkózik a sártengerrel

AZ UTOLSÓ ÚT...
Egy amerikai páncélos végső vonaglása a telitalálat után a felázott terepen

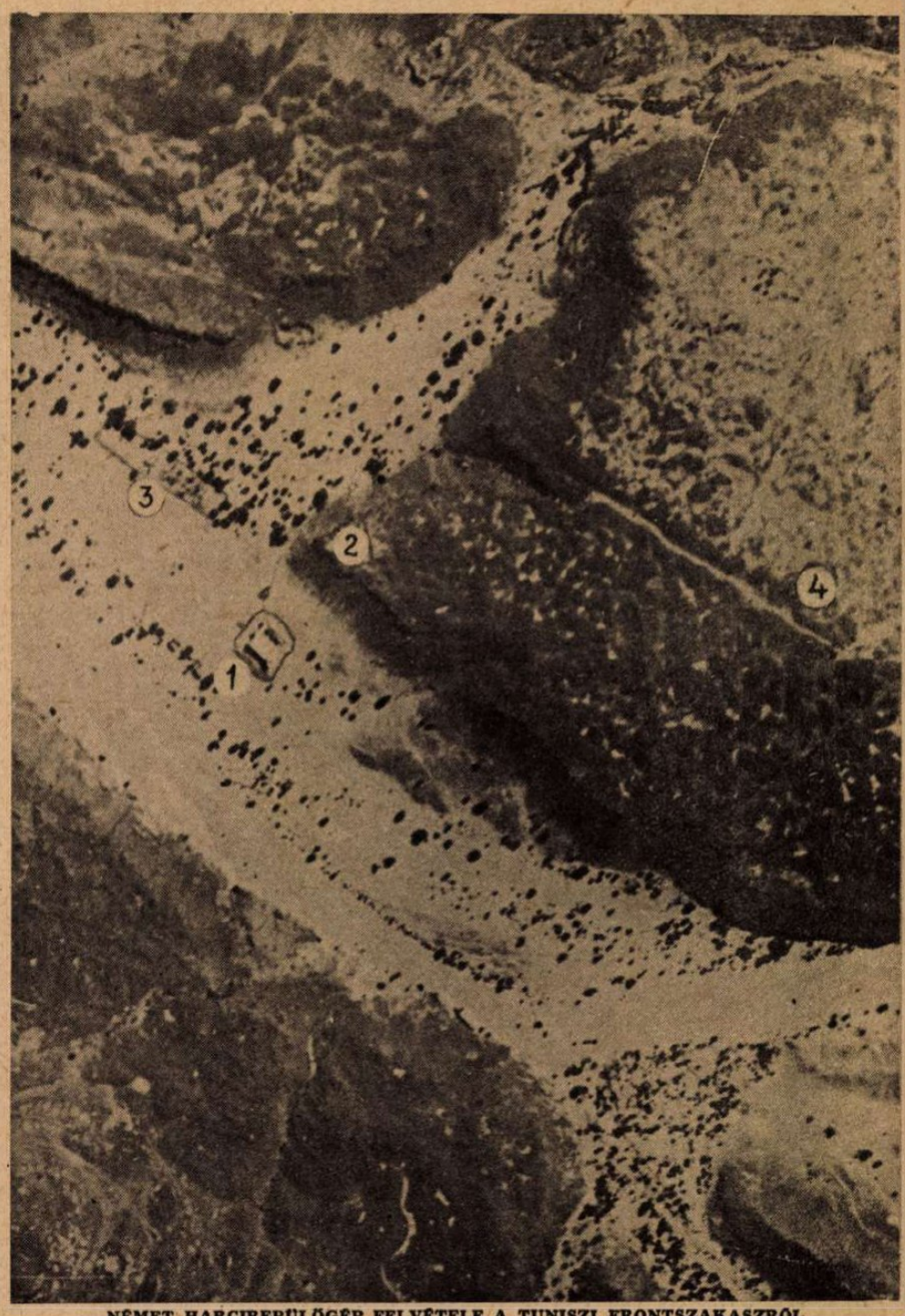

NÉMET HARCIREPÜLŐGÉP FELVÉTELE A TUNISZI FRONTSZAKASZRÓL
A kiszáradt, széles folyó medrében az ellenség erődöt épített (1.), amelyet drótakadályok vesznek körül. Egy háromszögű fennsíkon légelhárító üteg áll (2.). Az ütegtől jobbra hatalmas, álcázott gépkocsi-tábort rendeztek be (3.). A katonai állásokhoz vezető, gyorsan kiépített utat a (4.) jelzés mellett világosan fel lehet ismerni. A légi felvétel sok mindent eláruł...

ANGOLOK ÉS AMERIKAIAK
menetelnek a széles tuniszi úton, — de hátrafelé, a fogságba!...

A BOLSEVISTA FORRADALOM 25. ÉVFORDULÓJÁNAK WASHINGTONI ÜNNEPÉN, LITVINOV-FINKELSTEIN 1200 GRATULÁLÓ VENDÉGET FOGADOTT

Képünkön Litvinov (baloldalt) és felesége (középen) — aki vérvörös ruhát hordott, — fogadja Claud Wickard, Amerika mezőgazdasági államtitkárának szerencsekívánatait.

VOLT SZERENCSÉNK TALÁLKOZNI 5000 ÉV ÓTA...

Litvinov-Finkelstein kissé féloldalra hajlik a nagy kedvességtől, ahogy Henry Morghenthaut, Amerika zsidó pénzügyminiszterét fogadja.

A FONTOS VENDÉGEK FOGADÁSA

Balról jobbra: Litvinovné, Litvinov, Cordell Hull az amerikai külügyminiszter, és felesége...

A bolsevizmus

A Magyar Futár képsorozata Litvinov-Finkelstein amerikai hódításairól

A leggazdagabb milliomosok hazájában, az egyéni dollársikereket imádó demokrácia földjén, dús talajra hull a kommunista propaganda s Moszkva ügynökei lázasan dolgoznak a váratlan nagy siker állandósítása érdekében. **Az amerikai zsidóság milliós tömegei Litvinov-Finkelsteint, a szovjet követét, a jövendő nemzetközi ígéreteinek tekintik s a sajtó elzsidósodott része minden alkalmat megragad Moszkva urainak népszerűsítésére.** A plutokraták, a hatalmas pénzemberek egyelőre önfeledten játszadoznak a vörös tűzzel, s elfelejtik a veszélyt, mert az óceán választja el őket Szovjetoroszországtól, s azt hiszik, hogy majd a háboru befejezése után kényük-kedvük szerint lecsapolhatják a szabadjára engedett bolsevista propaganda áradatát... Litvinov befolyása messze túlterjed a szovjetkövetség washingtoni palotájának falain s különösen a zsidó agitátorok közreműködésével éppen úgy dolgozik a vörös világforradalmi célokért, mint a szintén zsidó **Majszki — Londonban..**

„NAGYON ÖRÜLÜNK, KEDVES LITVINOV..."

Tom Connally, a milliomos szenátor, kifejezi őszinte bámulatát a szovjet iránt

TÖKÉLETESEN EGYMÁS KÖZÖTT . . .

Leon Henderson-Herskovits, az Egyesült Államok árkormánybiztosa (jobboldalt), elárulja a Litvinov házaspárnak nagy örömét a szovjet megalakításának emlékünnepén. Henderson már megbukott . . .

A POTEMKIN-PALOTA

Litvinov milliomos amerikai vendégei, az egyelőre nem létező moszkvai szovjetpalota gipszmodelljét bámulják . . . A tetején 50 méteres lenne a vörös csillag. A palota mintája mellől hiányzik a szovjetmunkás koldus-lakóhelye, mert az már megvan . . .

ünneplése Washingtonban

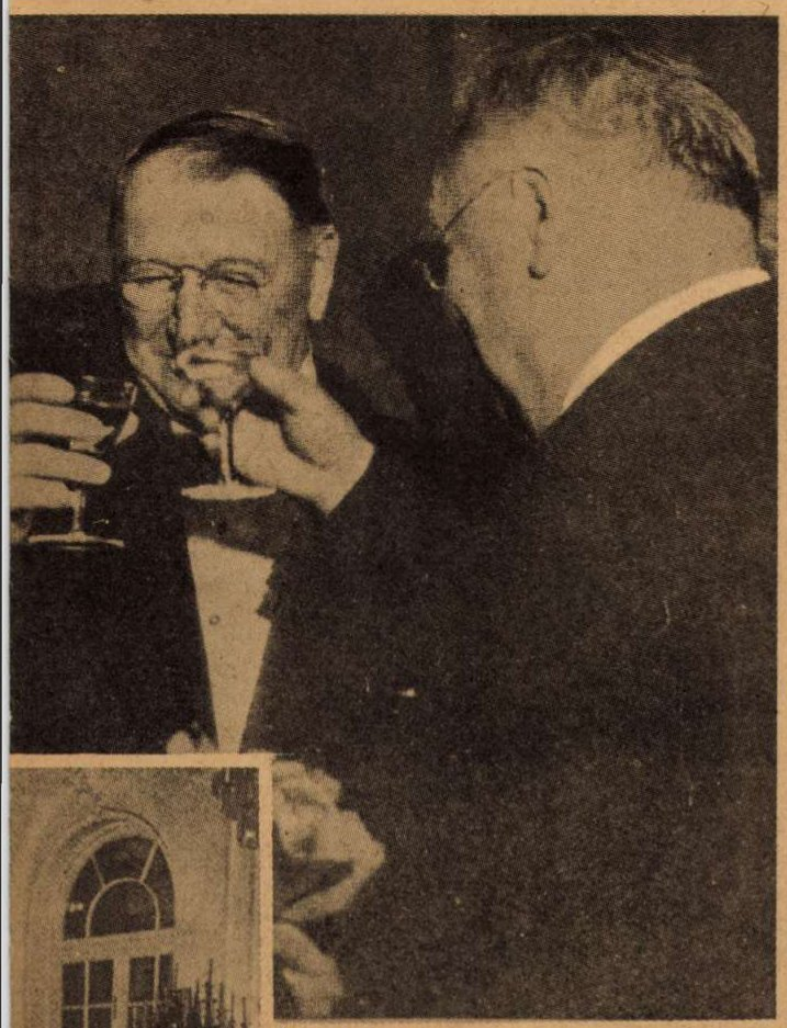

„A SZOVJET JÖVENDŐJÉRE! . . .“

Frank Knox, Amerika tengerészetügyi minisztere (baloldalt) kocint Litvinovval . . .

SUMNER WELLES ÜDVÖZLI LITVINOVNÉT s Litvinov egy zsidó hadiszállító feleségét. Mögöttük a hatalmas képen a vörösök a szentpétervári téli palotát rohamozzák, 1917-ben . . .

TÚL A PALOTÁKON . . .

Kommunista nagygyűlés New Yorkban. A Madison Square Garden óriás termében tízezrek szorongtak a szovjet fennállásának 25. évfordulóján. Az Egyesült Államokban a világ zsidai egyesülnek s proletároknak nevezik magukat, az álcázás kedvéért . . .

FRANCIS MAC MAHON, hittudomány tanára beszél a newyorki kommunista nagygyűlésen az amerikai-szovjetorosz barátság szükségességéről . . .

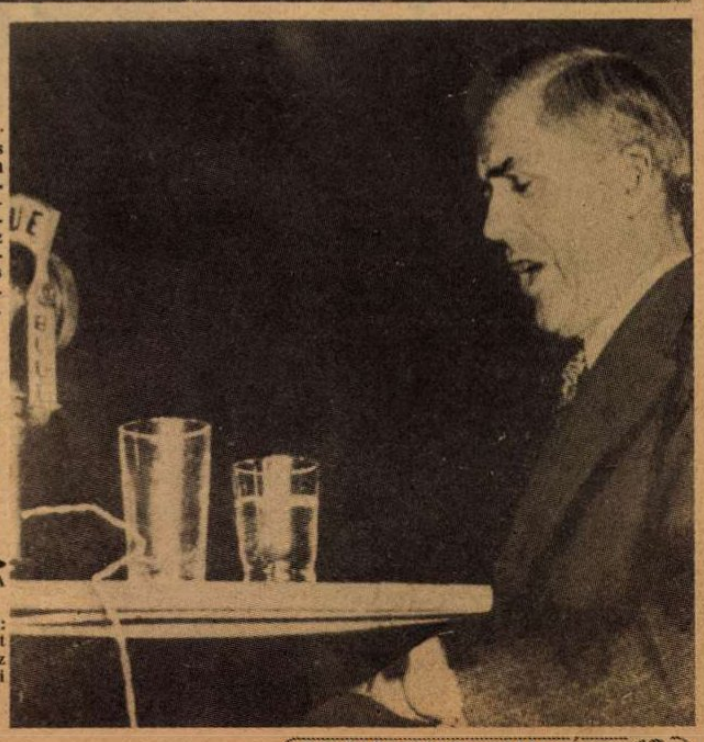

NEW YORK KOMMUNISTA NAGYGYŰLÉSÉN

Henry Wallace szónokol: „Egyesíteni kell a szovjet gazdasági demokráciáját az Egyesült Államok politikai demokráciájával . . .“

AZ OLASZ

Egy sziciliai támaszponton.

A sziciliai csatorna védelme az olasz légi haderő egyik legfontosabb feladata. Az áldott munka és a tiszta hit gyönyörű tájai sodródtak a háború övezetébe . . .

Városok, falvak s örök művészetet képviselő épületek bombázása és a polgári lakosság megfélemlítése a brutálisan beismert angol hadicél, Olaszország légiterében. Churchill minden katonai erőfeszítése sem volt elegendő a Földközi-tenger fölött uralom megszerzéséhez s most a fegyverek lovagias mérkőzését terrorral és fölösleges szenvedések felidézésével helyettesítik az angol bombázók . . . A lelkierő megtörésére alkalmazott brit hadászati módszer ellen, elsősorban Olaszország vitéz repülőnemzedéke vette fel a küzdelmet s hatalmas ellentámadást indított a légi rohamok elhárítására. Az olasz repülők fokozódó tevékenysége súlyos veszteségeket okoz az ellenségnek, nemcsak a szárazföld fölött, hanem a tengereken vívott csatákban is. **A sziciliai csatorna vizein és az algiri tengerpart mentén fizetnek a hős olasz repülők az angolszászoknak, — hazájuk elvadult, embertelen pusztításáért!** . . .

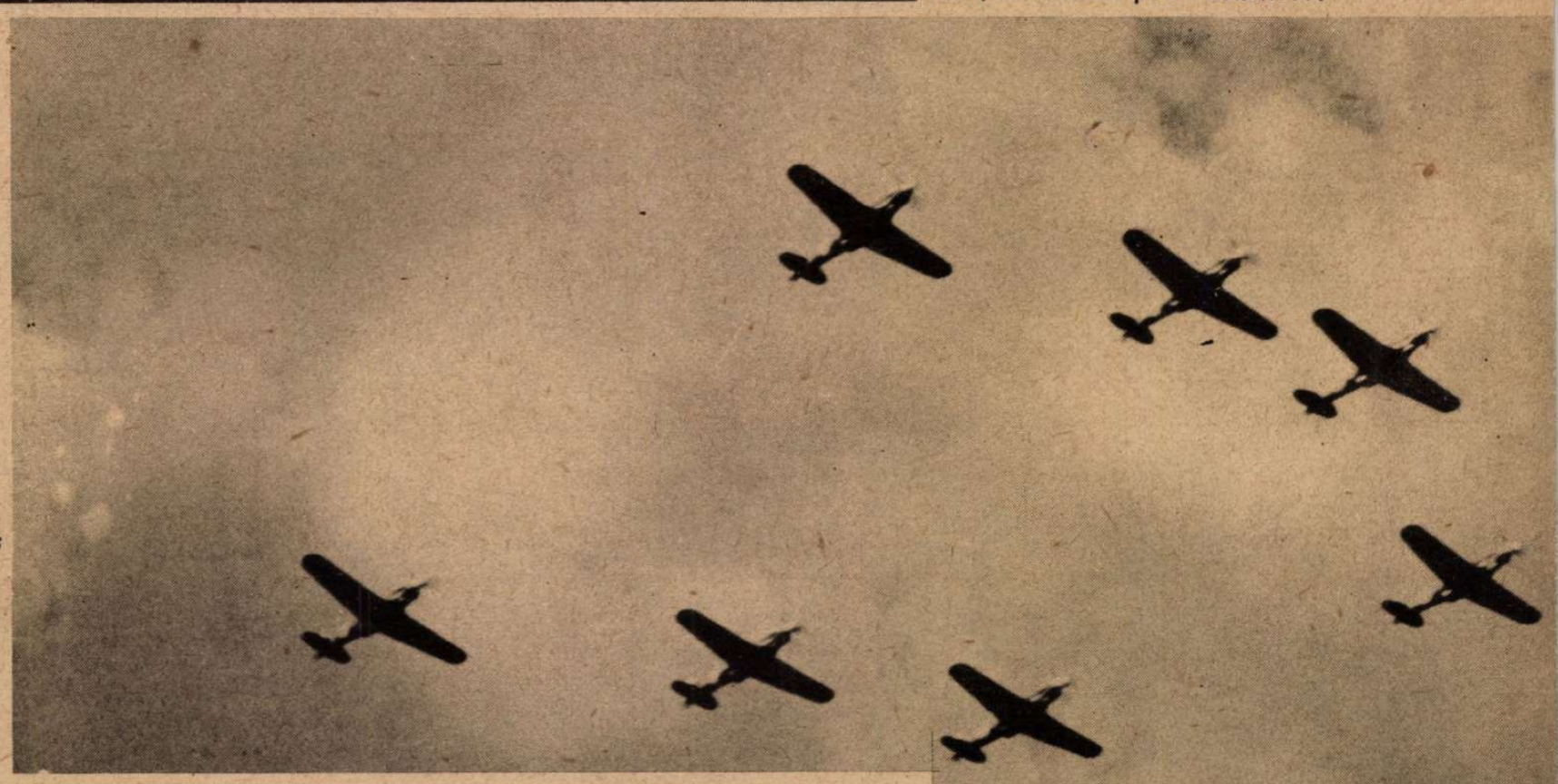

→

Olasz vadászgépek útban az ellenséges bombázók felé

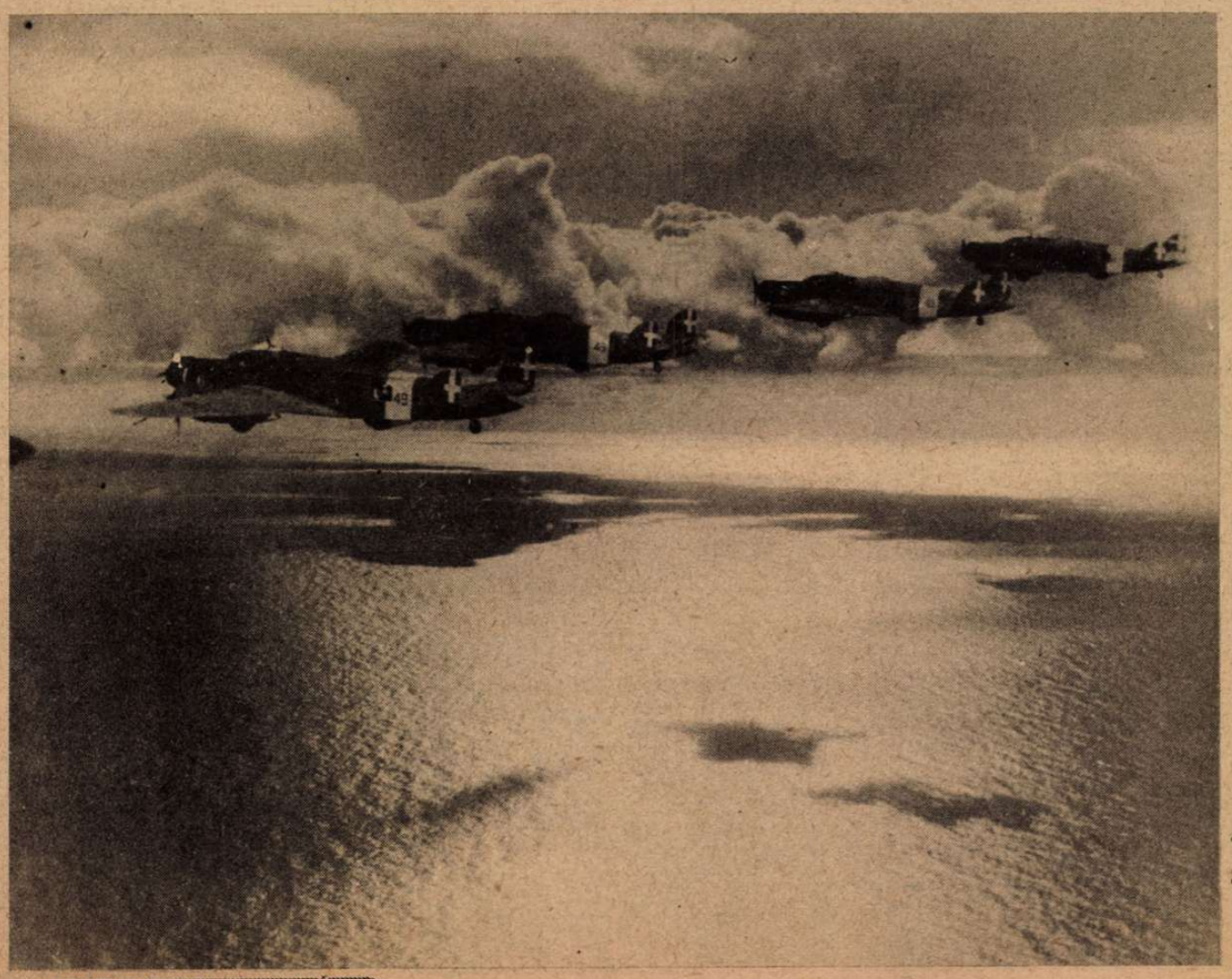

←

Savoia-Marchetti 84-es gépek a Földközi-tenger fölött

LÉGI HADERŐ HARCA

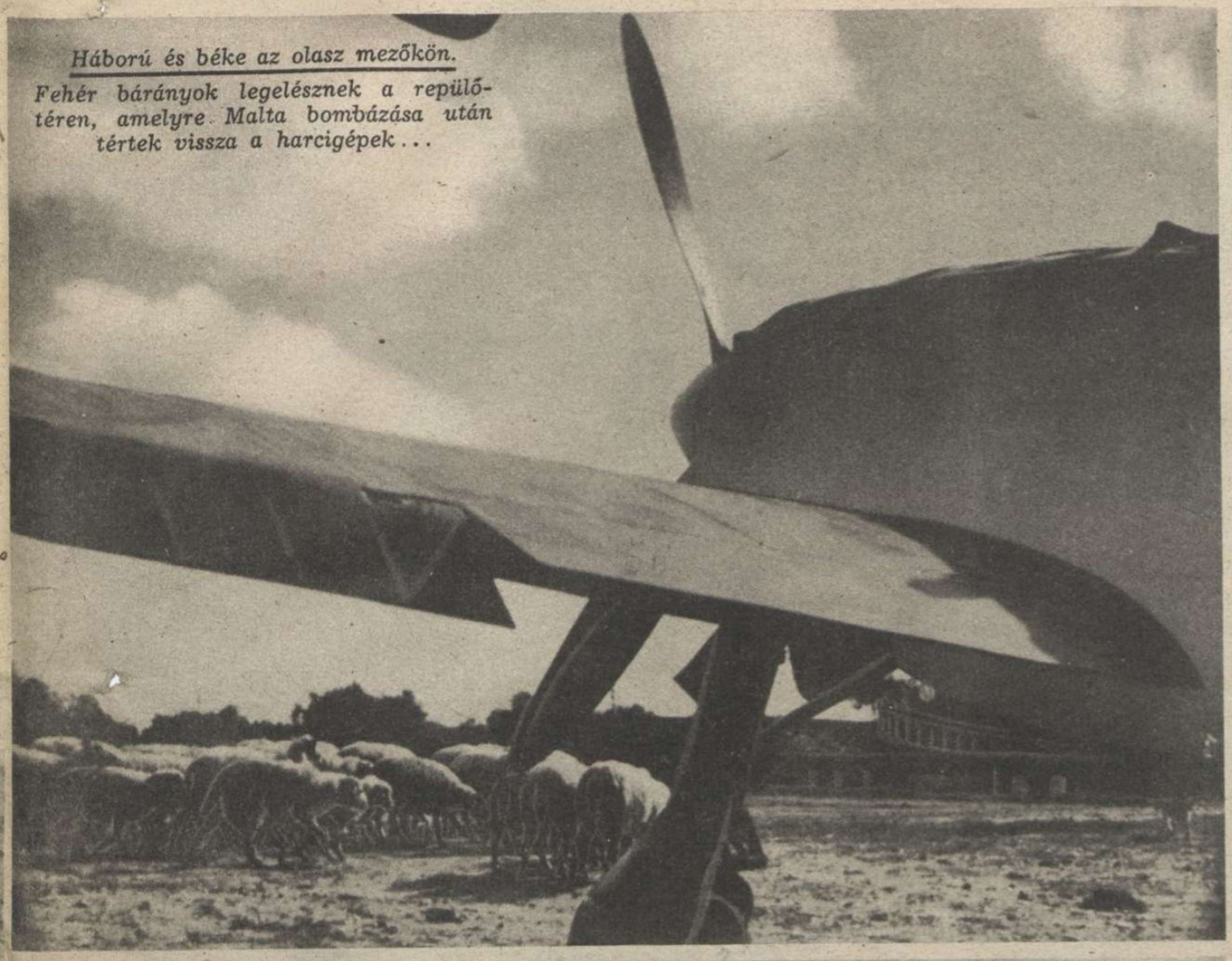

Háború és béke az olasz mezőkön.
Fehér bárányok legelésznek a repülőtéren, amelyre Malta bombázása után tértek vissza a harcigépek...

Olasz torpedóvető repülőgépek lecsapnak a tenger felszínére

Cant. Z. 506-os olasz vízirepülőgépek egy jelentett angol tengeralattjáró üldözésére indulnak

Vadászrepülők egy tuniszi repülőtéren.
Porfelhőt vernek fel a sűrűn érkező és induló gépek

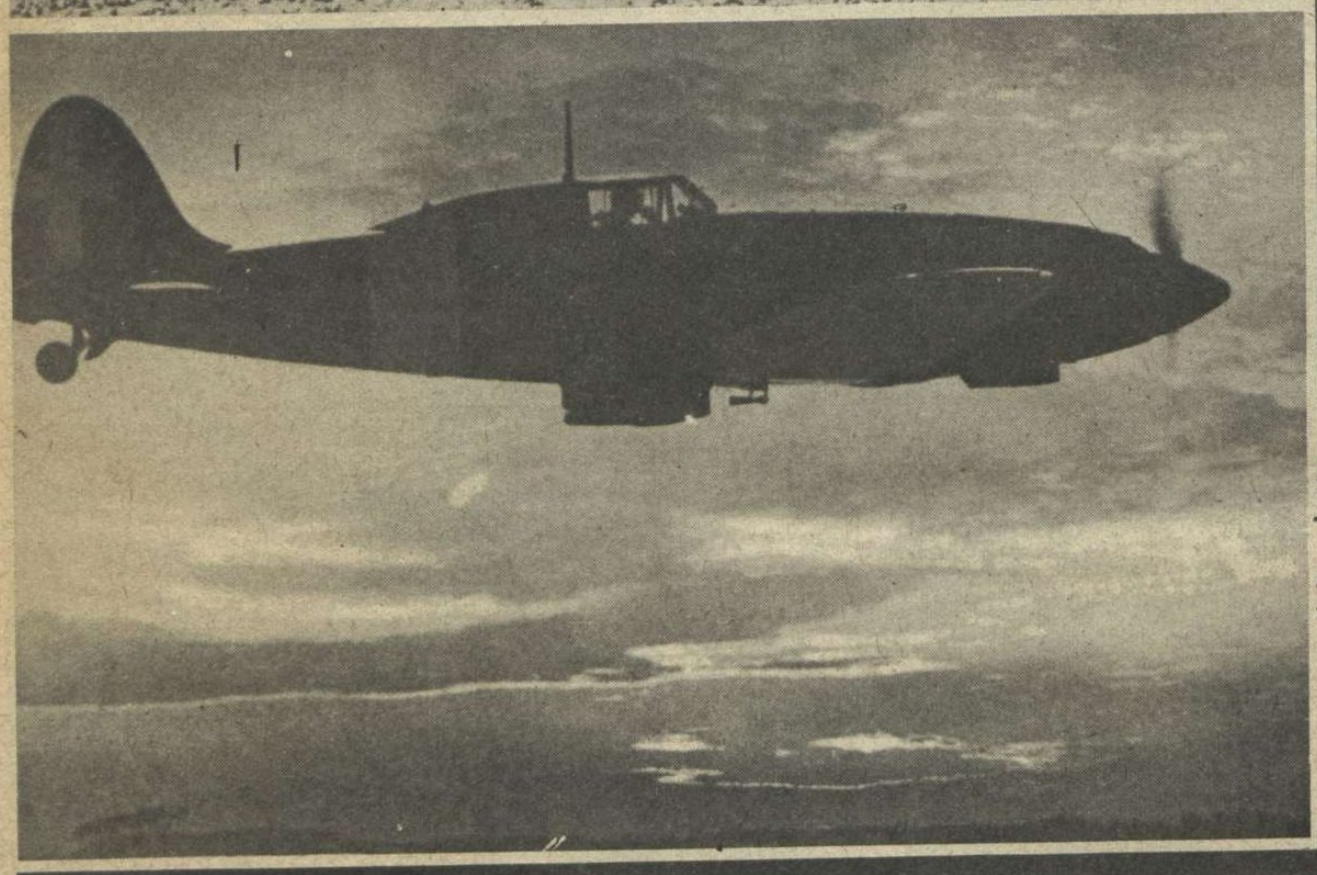

Az alkonyat ezer színe izzik a tenger látóhatárán
s mint a végzet fekete madara, úgy száll az olasz gép az afrikai Bougie kikötője felé . . .

Olasz légitorpedó telitalálata egy angolszász hajón a Pantellierta melletti tengeri csatában

Az olasz Fabrizi 5 éjjeli vadászgép ontja a tüzet a támadó ellenséges repülő¹-re.

Ez a ritka felvétel egy repülő-erődről készült az éjszakai légi harc folyamán

Macchi 202-es vadászgép

z ellenséges repülő tán iramodik a felők fölé. A gép fornája gyönyörű, s ízerőben és gyorsaságban egyenrangú az angol Spitfire-el

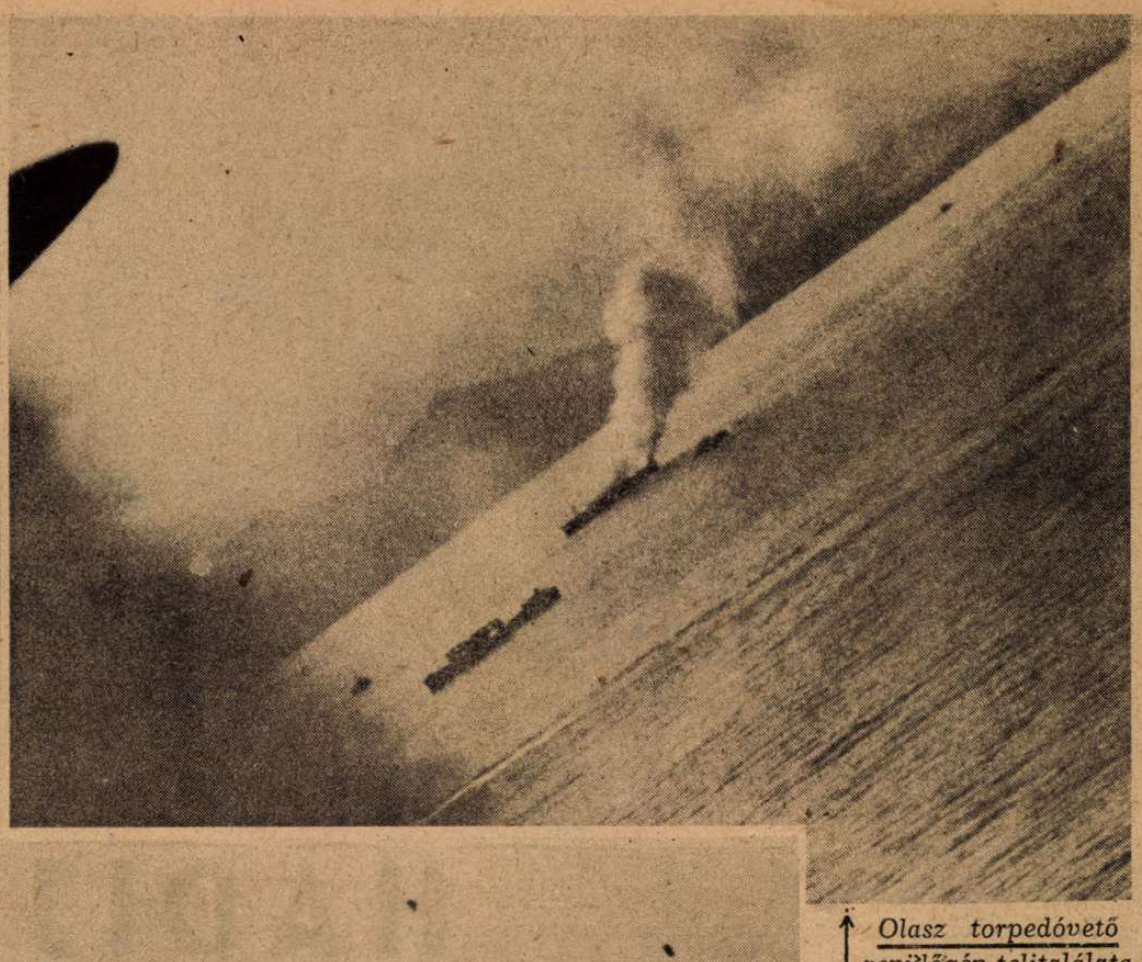

↑ *Olasz torpedóvető repülőgép telitalálata egy angol szállítóhajón, a sziciliai csatornában*

←

Az angol hajókaravánt kísérő hadihajók légelhárító gránátjai robbannak a levegőben, de az olasz bombázó már elvégezte feladatát: — tűz borítja a szállítógőzöst s a kiömlő olaj ég mögötte a tengeren

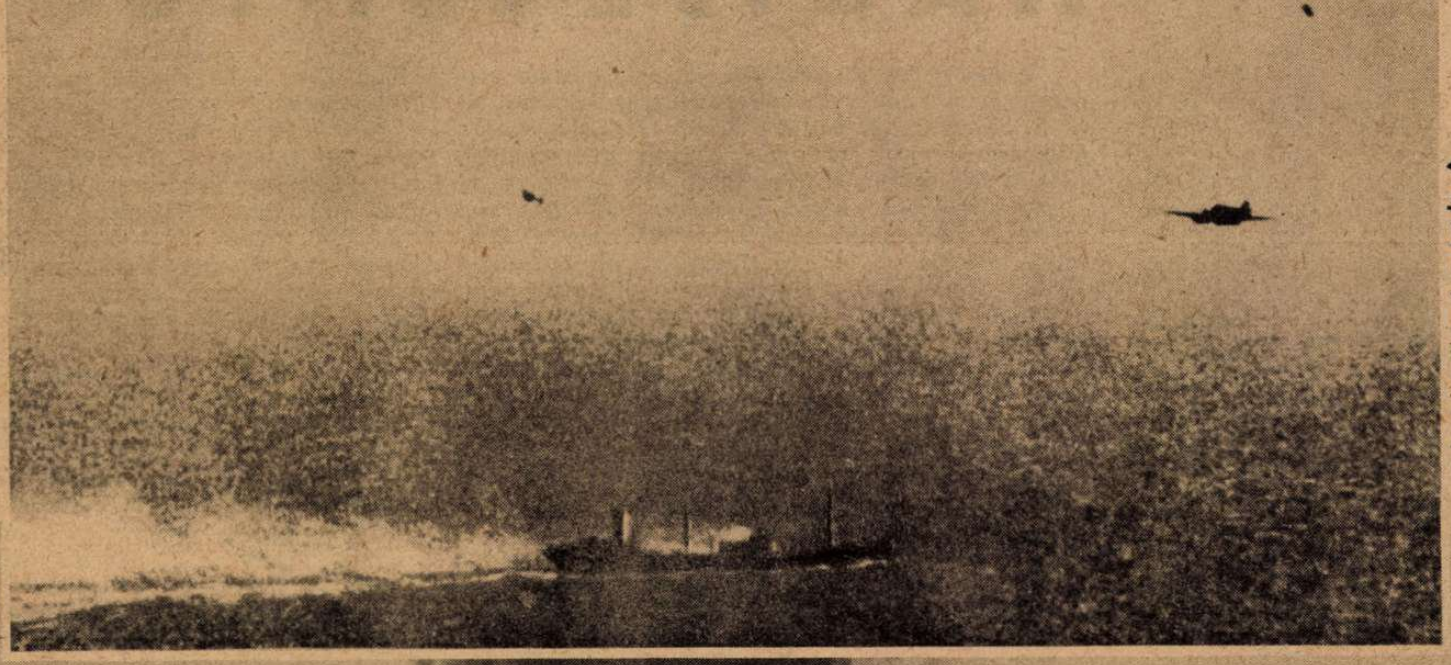

Három amerikai hajó lángol

Földközi-tengeren az olasz bombázó mélyrepülésben száll tovább győzelmének színhelyéről

ROHAMCSAPAT INDUL A VÖRÖS ÁRADAT FELTARTÓZTATÁSÁRA A HAVAS ERDŐBEN

A MEGROHAMOZOTT SZOVJET KISERŐD UTOLSÓ KATONÁJA MEGADJA MAGÁT

HARMINCÖTFOKOS HIDEGBEN
MÉG A SEBESÜLT GRÁNÁTOS IS HARCBA INDUL
A rohamágyú előre dübörög, feltartóztatni a vörös hadakat

A GYŐZTES TENGERALATTJÁRÓ HAZAÉRKEZÉSE
A csillagos amerikai lobogó hadizsákmány egy elsülyesztett csapatszállító hajóról

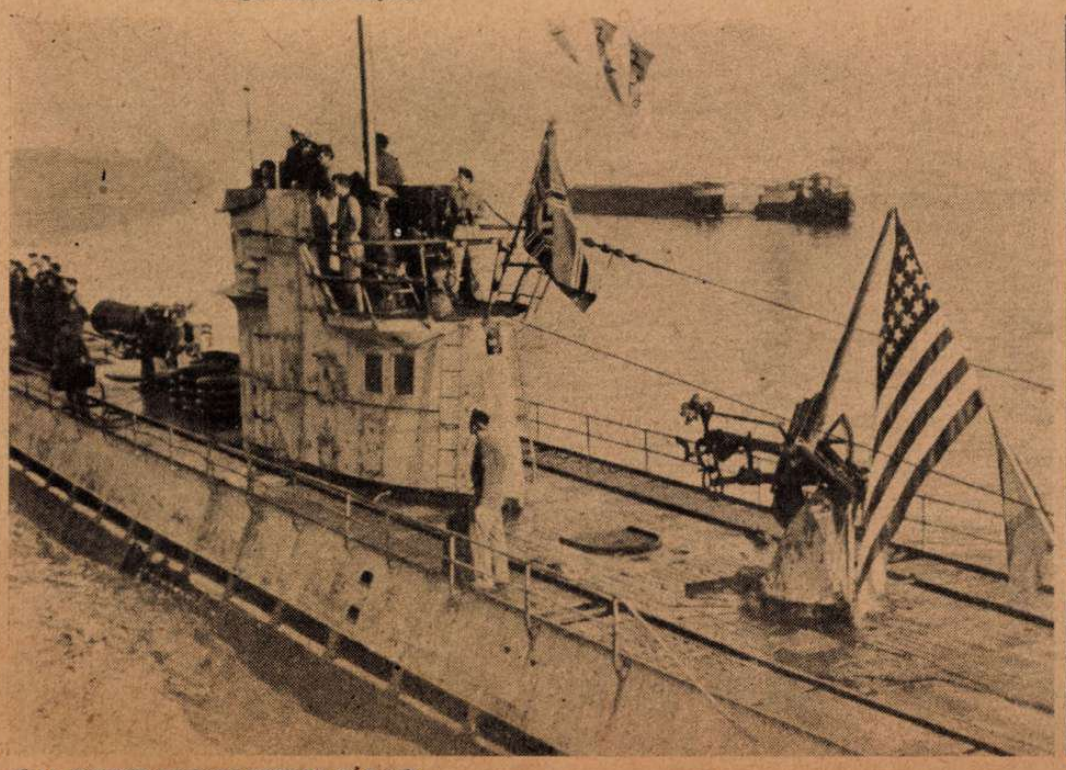

HADIJELENTÉSEK,

A keleti tűz vérvörös lángjai még mindig magasabbra csapnak! Szovjetoroszország síkjairól új és új emberáradat ömlik a frontokra s páncélosok dübörögnek elő a támadási vonalak mélységeiből, pótolni a halottak és sebesültek tömegét s az elpusztult hadfelszerelést. *Veszett, vad lihegéssel csörtet a vörös hadsereg a lassan elhúzódó tél nyomába, mintha el akarná fogni és itt tartani a 35 fokos hideget és a száguldozó hóviharokat, amíg a világtörténelem legnagyobb 100 napos csatáját megnyeri...* Három hónap óta dühöng az elkeseredett küzdelem, amelybe Sztalin és Timosenko, a szovjetbirodalom minden megmaradt erejét belehajszolta s Moszkva urai nagyon jól tudják, hogy most már *a félsiker, — tökéletes vereségbe fajulhat. Győzni kell, áttörésekkel, lerohanásokkal s a széles front darabokra zúzásával, vagy el kell pusztulni, éppen az elért sikereket véglegesítő nagy ütés előtt...* Ez a tét, a tavasz kezdetén. A vörös óriás magasra emelte a kardot s lendületébe minden izma belefeszült, de ha most megroggyan a térde, vagy elcsúszik a tavaszi sárban, akkor kihull a fegyver és a győzelem zsibbadt kezeiből...

A szovjet 20 esztendős hadi készülődésével birkózik a tengelyhatalmak ereje. Az angolszász segítség jelentéktelen s az amerikai harckocsikat gyorsabban pusztították el a német elhárító fegyverek, mint a szovjetben gyártott *K W I—II és a T 34-es tankokat.* A vörös hadsereg vezetősége az emberanyag és a fegyverzet pótlásában olyan *módszereket* alkalmazhatott, amelyeket egyetlen európai országban sem lehet sikerrel hasznosítani! A terror, a parancs, a kizsákmányolás és a megfélemlítés határtalan lehetőségei, százezrek és milliók pusztulása árán is biztosította a szovjethadak ellátását *s ezen a télen, a végszükség szinte állati indulata korbácsolta előre az általános támadást, amelynek sikerében nemcsak a katona, hanem a hátsó területek éhező lakossága is az életösztön erejével érdekelt.* Nincs szó eszmékről, hitről, gondolatról: ez a legsajátosabb *éhséghadjárat,* amilyen évezredek előtt is sokszor végigszáguldott a rejtelmes Ázsián. Ami korszerű és bonyolult a vörösök háborújában, az a 20. század ezernyi új szükséglete. A termőföldekhez szénterület, vasbánya, ipartelep és gyár szükséges s ezeknek a javaknak visszaszerzése úgy integet a moszkvai hatalom birtokosai felé, Ukrajna, Kharkov, Rosztov és Krivoj Rog vidékéről, mint a *délibáb...* Szándékosan beszélek délibábról, mert az elérhető siker egyelőre csalfa káprázat. *Sztalingrád* romhalmaz, ahol hosszú ideig semmit sem lehet gyártani s ugyanez a sivár állapot várakozott a vörösökre *Kharkov* és *Rosztov* szétdúlt falai között is. *A búzatermő földek mikor adnak élelmet Szovjetoroszország lakosságának? Mikor indul meg a forgalom a visszafoglalt területeken, ahol a németek keskenyvágányra állították át a sineket, de a talpfákat is rövidre fűrészelték?... Igen, délibáb után fut a vörös hadsereg s belegázol rövidesen a tavaszi mocsarakba.*

Németország pedig megindította a nagy mozgósítást, amelynek szédítő arányait bámulva figyeli a világ. S ha százszor kárognak az embervarjúk ijedt rémhíreket, akkor ezerszer mondom: — *véres, kegyetlen, iszonyú a megpróbáltatás, új válságok is lezúdulhatnak reánk, de a fegyverek mérkőzésében csak az emberi kultúra és haladás igazsága győzhet! A szovjethadsereg belerohan a zsákba, amelyet a történelem ítélete szünettelen, szorgos munkával köréje sző... A vörös csillagot az egészséges európai népek kardja leüti az emberiség egéről!*

Frontok és tengerek

mérhetetlen területén roppant hevességgel tombol a világháború s a hét eseményeit röviden úgy foglalhatjuk össze, hogy *a szovjethadszíntéren az elhárító csaták ereje növekszik; Afrikában az amerikaiak súlyos vereséget szenvedtek; a tengereken az angolszász hajókaravánokat újult erővel szorongatják a búvárnaszádok és a repülők, Kínában pedig új, nagyobb japán hadművelet képe bontakozik ki. A világpolitikai fronton tovább tart London és Washington közös aknamunkája a semleges államok ellen, de közben nem feledkeznek meg*

PRIMOZICS HUGÓ,
az első tölgyfalombos német altiszt (középen), aki 60 szovjet harckocsit pusztított el. Hitler hadnaggyá léptette elő. Képünkön a hős katona a mikrofonba beszél a német néphez

TÜZERSÉGI TELITALÁLAT RONCSOLTA SZÉT TÖKÉLETESEN A SZOVJET HARCKOCSIT
A halál hideg szele zúg az elcsendesedett gép és ember fölött . . .

HARC A NYÍLT TEREPEN
Nincs fedezék, domb, takarás a súlyos mozgóháborúban s szemtől-szembe dúl a félelmetes viaskodás . . .

CSATÁK ÉS ÚJ FORDULATOK

Irta:
Rajniss Ferenc

egymás szorgalmas megtorpédozásáról sem. Az angol-amerikai ellentéteket növekvő mértékben mélyíti el a sok nyilatkozat, magyarázkodás és haragos vita s a szovjetdiplomaták a háttérben ravasz mesterkedésekkel használják ki az egyenetlenségeket a kommunista világforradalom céljaira. Kétségtelen dolog, hogy Anglia, Amerika és Szovjetoroszország győzni akar, de mindegyik különkülön szeretné megszerezni a zsákmányt s lelkesen lesi mindegyikük az utolsó fordulót, amikor majd a másik kettőt ki lehet valahogy borítani a győzelmi kocsiból; — de az emberiségnek az lenne a nagy áldása, ha mindhárman egyszerre esnének ki belőle . . .

A szovjetarcvonalon

erősen meglátszik a vörös hadműveletek sikertelensége. A nagy áttörési terv részletekre bomlott s rendszertelenség ütközik ki a támadás súlypontjainak állandó cserélgetésében. *Északon* a lapplandi őserdőkben finn és német csapatok bekerítettek egy erős szovjet síegységet és többnapos harcban teljesen felmorzsolták. *A finn harctereken* a szovjet több helyi támadást kezdett a hét folyamán, de mindenütt erélyesen visszaverték. *Leningrádról* a Times jelenti, hogy a város állandó tüzérségi tűz alatt áll és a német légierők is szakadatlanul támadják. *Leningrád alatt* a tüzérségi tűzzel előkészített és erős páncélos kötelékekkel végrehajtott támadások összeomlottak a német elhárító tűzben. Az *Ilmen-tó* körül a vörös hadsereg újonnan felvonultatott erős gyalogos és páncélos erőkkel folytatja támadásait, számbavehető eredmények nélkül. *Kurszktól északra dühöngenek a legerősebb harcok.* A hét elején a súlyos veszteségek következtében a támadótevékenység elhanyatlott, de a hét végére újult erővel fellángolt a harc. *Orel és Kurszk vonalán, le az Azovi tengerig összefüggő óriás mérkőzésben tartóztatja fel a tengelyhatalmak rugalmas arcvonala a vörös hadsereg állandó rohamait.* A Donec kanyarulatban a tengelyhatalmak hadvezetősége kiürítette *Rosztov* és *Vorosilovgrád* városokat s kemény utcai harcok után *Kharkovba* is benyomultak a vörös csapatok. *A széles arcvonalakon zajló csatákban a szovjet döntő áttörési kísérletei azonban mindenütt meghiusultak.*

A *magyar honvédvezérkar főnökének* közlése szerint a magyar hadseregnek az utóbbi napokban és hetekben lefolyt mozgó hadműveletei alatt, különösen *páncélos és gépkocsizó alakulataink tüntették ki magukat hősies és önfeláldozó magatartásukkal.* A magyar hadsereg működési területén különben az elmúlott héten *nem történt említésre méltó esemény.* A honvédhadsereg arcvonalának megrövidítésével járó mozdulatok biztosításában a páncélos és a gyorsan mozgó alakulatoknak igen fontos szerep jutott. Ezekre hárult az a kemény feladat, hogy a magyar és szövetséges gyalogtestek részére időt és tért biztosítsanak az új csoportosuláshoz. A magyar páncélos és gyorsanmozgó alakulatok ezt a feladatot példaszerűen oldották meg.

A *nyugatkaukázusi hegyvidéken és Krasznodár* körül az ellenség minden támadása eredménytelen maradt. *Novorosszijszktól* délre a német ellentámadás a vörösöket a tengerpartra vetette vissza. A *kubáni hídfőnél* erős az olvadás s az ellenség helyi támadásai mindenütt meghiusultak. A szovjetarcvonalon egyelőre még nem lehet a harcok elgyöngülésével számolni, habár *a beálló olvadás már igen sok helyen akadályozza a szovjethadsereg harci tevékenységét. Érdekes, hogy a leningrádi térségben a szovjet a hét végén abbahagyta a sikertelen támadási kísérleteket . . .*

Afrikában

a középtuniszi harctéren *Eisenhower* tábornok amerikai csapatai súlyos vereségeket szenvedtek s ahogy Londonban írják, most „angol gépesített hadsereg halad előre, hogy segítségére siessen bátor, de tapasztalatlan amerikai bajtársainak." A segítség ilyenforma ígéretéből nem hiányzik a fölényes gúny . . .

A győztes német és olasz csapatok számbeli fölényben lévő seregtesteket vertek meg s a legfontosabb útvonalak találkozóhelyein elfoglalták *Feriana, Sbeitla, Kasserina, Gafsa* és *Pichon* városát. Ezekben a harcokban a tengelyhatalmak csapatai *5.000 foglyot, főként amerikaikat, 169 páncélost, 95 páncélos felderítőkocsit, 36 motoroságyút és 60 másfajta löveget zsákmányoltak.* A tunéziai front északi szárnyán az angolszász támadásokat a német-olasz kötelékek visszavetették s fontos magaslatokat szállottak meg. Eisenhower felvonulási terve felborult s az erősen megtizedelt amerikai csapatok csak *Montgomery* angol tábornok déli támadásában reménykednek. Ezekben a harcokban *Rommel* tábornagy utóvédei visszaverték a megkezdett és nagyobbszabásúnak ígért angol támadásokat.

Az *algiri vizeken* német-olasz **repülőerők** egy erősen védett karavánból kilőttek 1 **könnyű** cirkálót, és megtorpédóztak 3 nagy **szállítóhajót**. Az olasz torpédóvető repülőgépek az **algiri** partok magasságában egy hajókaravánból 4 gőzöst, köztük egy 10.000 tonnásat lángbaborítottak. Az afrikai partok mentén a hét folyamán sok hajót veszítettek az angolszászok s az élénk légiharcokban is érzékeny veszteségeket szenvedtek.

Az angol légihaderő csökkent erővel folytatta berepüléseit a nyugati megszállott területek, Olaszország és Németország fölé, s a polgári lakosság ellen irányuló támadásaik során többször megsértették *Svájc* semlegességét. Németország harcirepülői sikeresen bombázták Délanglia parti berendezéseit és a kikötőket.

Az összes megbízható jelentések szerint, fojtott és feszült a légkör az összes ellenséges főhadiszállásokon. Mindenütt valami nagy eseményt s a döntést siettető cselekedetet várnak. Lehetséges, hogy azoknak van igazuk, akik a titokzatos meglepetést lesik, de az is bizonyos, hogy a várt csoda nem kedvezhet az angolszász-szovjet szövetségeseknek . . .

A TÖLGYFALOMBOS PHILIPP KAPITÁNY,
aki 146 ellenséges repülőgépet lőtt le

GRÁNÁTOSOK A CSATATÉREN
A végtelen havas síkságon, emberfeletti teljesítményeket követel a mozgóháború . . .

Világ ujság

GÖBBELS BIRODALMI MINISZTER

nagy beszédet mondott a berlini Sportpalotában a totális háborúról és a szovjetveszedelemről.

Beszéde világszerte nagy feltűnést keltett, s a bejelentett rendkívüli intézkedések Németország minden erejét a háború szolgálatába állítják

CHURCHILL KERESI AZ EGYENSÚLYT...

Az angol miniszterelnök a casablancai és adanai tárgyalások után körútra indult Angliában, de meghült s jelenleg erős hurutos bántalmakkal ágybanfekvő beteg

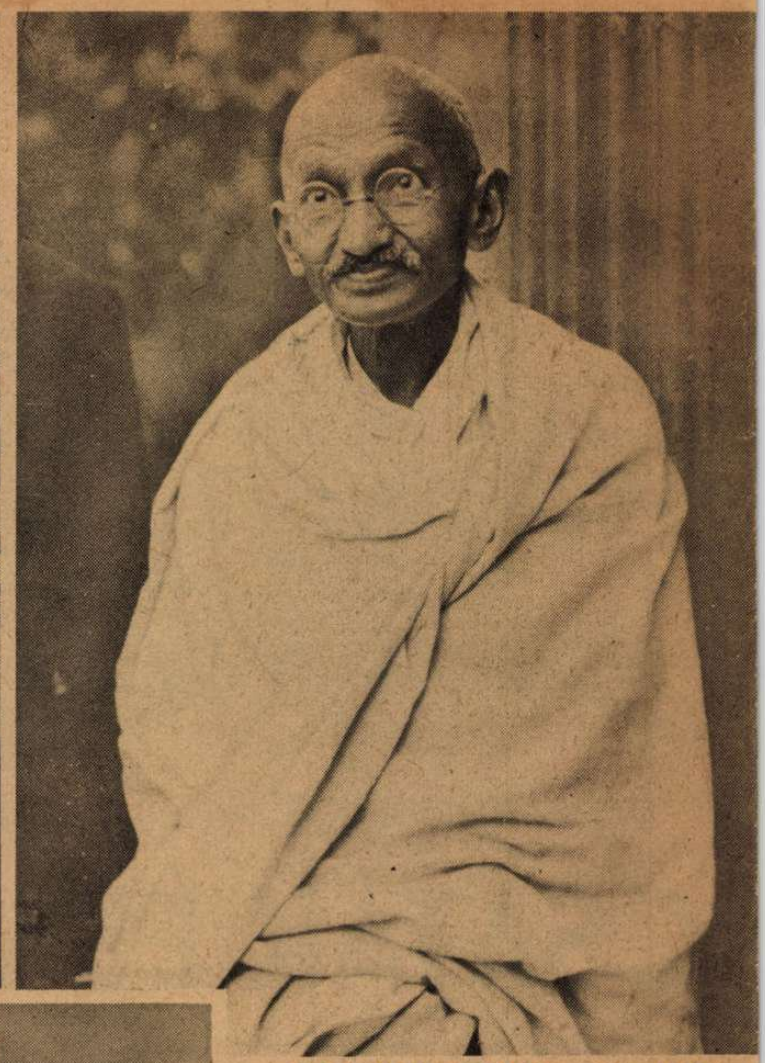

GANDHI SÚLYOSAN MEGBETEGEDETT A FOGSÁGBAN

A hindu nép vezérének állapotáról százmilliók lesznek szívszorongva a híreket India óriás területén

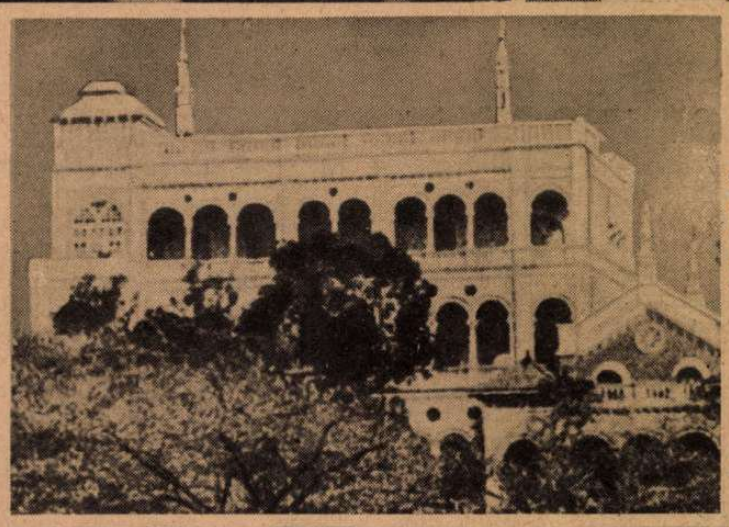

← A JERAVDA KASTÉLY POONA VÁROSÁBAN

Itt tartják fegyveres őrizet alatt az angolok Gandhit és közvetlen környezetét. A legújabb hírek szerint az angol alkirály Gandhi szabadonbocsájtása mellett foglalt állást, avval az indokolással, hogy a körül rajongott hindu vezér halála a fogságban, — újabb súlyos bonyodalmakat idézne fel . . .

ENGNESTANGEN, NORVÉG GYORSKORCSOLYÁZÓ BAJNOK

Drammenben 46 másodperc alatt futotta le az 500 méteres távot és 5' perc alatt a 3000 métert

HENRY J. KAISER

az amerikai hajóépítő vállalkozó, aki az új gyorshajókat készíti. Az egyik ilyen modern szállítógőzös, minden külső beavatkozás nélkül, kettévált a tengeren . . . A csodálatos eseménnyel kapcsolatban az angol sajtó közölte Kaiser képét a következő felírással: „Azért Kaiser sem boszorkány . . .“

TELMÁNYI EMIL, A NEVES HEGEDŰMŰVÉSZ

európai körútja során a berlini Beethoven-teremben adott nagysikerű hangversenyt

Tarnopolból indult el...

DÖVÉNYI NAGY LAJOS KORTÖRTÉNETI REGÉNYE

(27.)

Mintha elsülyedt volna körülötte minden: a kávéház, a vendégek, a város s ő egyedül ülne valami hideg mélységben, amelynek nyirkos lehellete beszivakodik a csontjaiba. A betűk táncoltak a szeme előtt és olyan pontosan emlékezett az imént olvasott szavakra, mint gyermekkora imáira. Hát vége... Most mindennek vége. Rávallanak. Eihorn Éliás, a keménykalapos és majd a parasztok is, akiknek már minden mindegy az akasztófa alatt, — hiszen felakasztják őket bizonyosan, — bosszúból, az elárverezett házak, zálogba vett tehenek, Marusja miatt. Behunyt szeme előtt megképzett a tárgyalóterem, éppen úgy, mint itt, Munkácson, azon az esős, csatakos napon, mikor először állította bíróság elé a tehén miatt az az özvegyasszony... Gyerekjáték volt... Ez, ez egészen más lesz... Rozele... S a gyermek. A gyermek!

Összehúzta magát, egészen ráhajolt az asztalra, legszívesebben eltűnt volna a föld alá. Az ablak előtt a jövő-menők árnyéka húzódott el, s ő minden árny jöttére összerándult. Hátha már jönnek érte? Hátha a csendőrök keresik? Otthon, fényes szuronnyal a puskájukon, most dörömbölnek a bezárt kapun és a szomszédok a függöny mögül nézik: mit keresnek Groszmann Oziás özvegyének hajlékában a törvény emberei?

Nem birt mozdulni, súlyos varázslat tartotta fogva, a rémület görcse markolta össze izmait, szeme égett, minden ere fájón lüktetett.

Maga se tudta, meddig ült így, maga elé bámulva.

A vendégek lassan szállingóztak hazafelé, ebédidő volt. Apró nyöszörgés szakadt fel melléből, mint mikor az üzött vadállat megadja magát kikerülhetetlen sorsának, összeroskad a kergető kopók lába előtt.

Az asztalon megmelegedett előtte a víz, a pohár falán apró gyöngyök ültek meg, épp, mint az ő homlokán. Torka egészen kiszáradt, ivott egy kortyot és rekedten mondta:

— Fizetni...

Aprópénz pengett a márványon.

Ő is aprópénzért adta el az életét Eihorn Éliásnak és annak az átkozott másiknak. Milyen apró pénzért...!

Rásegítették a kabátot, s kitámolygott az utcára.

— Hazafelé? — szólt rá valaki barátságosan, de úgy rezzent össze a hangra, mintha már a csendőr kiáltott volna rá.

Lehajtott fővel bandukolt, céltalanul, s azon vette észre magát, hogy a Latorca hídján áll, metsző szél vágja az arcát. Bámulta a jégtáblákat, a néhol kicsillanó acélszínű vizet s a fehértollú ludakat, amelyek vidáman fürdették szárnyaikat a folyóban.

Lassan megnyugodott. Már képes volt gondolkozni is, agyáról a zavaros köd elpárolgott, s hirtelen eszébe jutott, hogy ha valami baj támadt volna körülte, idézést küldtek volna neki. Vádlottat is, tanút is értesítenek arról, ami ellene készül, vagy amiben vallomást kíván tőle a törvény. Hátha ok nélkül riadozik? Ki tudja, Eihorn Éliás és a keménykalapos ott vannak-e Máramarosszigeten? Két ilyen kis senki, aki a föld férgénél nem több?

Jó volna elutazni oda... Körülnézni és meghallgatni, mit mondanak a bűnösök és a tanúk. Pénzt vinni... Igen, pénzt, amellyel meg lehet változtatni sok mindent, a szót legjobban, csak érteni kell a módját. Hallgassanak a parasztok, ne nyissa ki a száját Eihorn Éliás és a Keménykalapos ne emlékezzék az ő nevére. Száz koronába kerül? Ezerbe? Mindegy... Tízezret is ad, ha kell. Fél vagyonát, ha kívánják, az életért és szabadságért.

Igen... Már tudta, hogy vonatra ül és holnap Máramarosszigetre megy. Majd mond valamit Rozelének és az anyósának. Üzleti ügy. Igen, ez lesz a legjobb. Semmit sem kell nekik tudni, még csak sejteni se. Áldotta ösztönét, amely idehozta a Latorcapartra, nem haza, ahol képtelen volna gondolkozni, s mindjárt észrevették volna rajta a rémületet.

Gyors léptekkel fordult vissza és majdnem vidáman tartott hazafelé. Most egyszerre nem találta olyan félelmetesnek az egész ügyet, mint ott, a kávéházban, a pörről szóló cikket olvasva. Ugyanolyan oktalanul, mint ahogy rémülete támadt, bizakodás szállta meg, a másik véglet, törvényszerűen, fajtája lelkéhez hasonlóan, amelyben ugyanígy kél hisztériás menekülési vágy, és vakmerő elszánás, hazárdjáték a végzettel két egymást követő pillanatban.

— Brandstein úr... Halló!

Valaki szuszogva futott utána.

Megfordult. Az öreg Nussbaum Izsó loholt mögötte a járdán, kivörösödött arccal, szétgombolt, repkedő szárnyú kabáttal.

— Úgy megy, mint egy nyúl. Becsületszavamra, mint egy nyúl...

Utolérte, és kapkodva dobálta arcába a szavakat, lihegve a futástól. Nagy vörös zsebkendőt húzott elő, törölgetni kezdte a homlokát, kopasz fejetetejére is betolva, a meleg süveg alá, a hatalmas vászondarabot. Mélyenülő, hunyorgó szemei csillogtak, szakálla mögött vastag szája mosolyra húzódott.

— No, akarok magának jó étvágyat csinálni, Brandstein Juda, azért szaladtam úgy. Mit gondol, hová igyekszem?

— Hozzám.

— Ördöge van. He? Igy kitalálni az ember gondolatát. Most már tudom, mért sikerül magának minden üzlete. Kiolvassa a partner fejéből, hogy mit akar. He?

— Lehet.

— No, akkor azt is tudja, mi van a Nussbaum bácsi zsebében... Itt ni... — s ütögetni kezdte melle fölött a zsíros, kizöldült ruhadarabot.

— Ha mindent kitalálok, mi lesz a maga öröme?

— Igaza van... Haben Sie Recht... Maga ganef, Brandstein Juda, de milyen nagy ganef. De örüljön. Pénzt viszek el magától. Sok pénzt.

Juda megállt. Csak nem? Gyéressy váltóit hozta az öreg? Kezébe került a gőgös úr nyaka? Ó, ez a Mindenható ujja volna, épp ma, ebben a keserves órában. Biztatás. Hiszen, ha Jehova kezébe adja ellenségét, az egyetlen embert, akit halálosan gyűlöl a világban, akkor nem akarja őt elveszíteni... Legszívesebben megcsókolta volna a mocskos és rosszszagú öreget az utca közepén.

— Mit mond, Nussbaum bácsi?

— Hogy ez az én látogatásom többe kerül magának, mintha a végrehajtó tisztelné meg a házát. Wie? Mondott valamit?

— A váltók?

Megragadta a karját.

— No, csak ne szorongasson engem. Tudja, hogy egy öreg ember csontja milyen könnyen törik? He?

Nevetve engedte el.

— Hát ha tudni akarja, a váltók. Csinos kis aláírással, per három hónap... Na? Ki vagyok én? Mi? Ilyen rövid terminussal... A goj sivalkodott, hat hónapot akart, tudja, úgy könyörgött, hogy a szívem majdnem megesett rajta. El kellett fordulnom, én úgy éljek, mert máskép nem tudtam volna megtagadni neki. Mondta, hogy aratás után biztosabban fizethet... Mondtam én neki, méltóságos uram, ezek a váltók meg lesznek prolongálva, csak legyen nyugodt... Majdnem megesküdtem a gojnak, annyira elfogott a... a... wie heisst dass... a... gyengeség, igen... Na.

Juda hallgatott. Száját összeszorította, egyenletes léptekkel, mind jobban sietve igyekezett a ház felé, hogy a vén bankár alig tudta követni. Mielőbb otthon akart lenni. Látni az asztalon a váltókat, az aláírással, amelyeket *ugyanaz a kéz* vetett papírra. Igen, az, amely őt megütötte.

— Remélem, nem gondolta meg, Brandstein Juda?

— Mit?

— Hogy-hogy mit? Ne tréfáljon velem! Azt akarja, hogy a guta üssön meg ijedtemben, itt az utcán? He? Kérdem, hogy rendben van minden, úgy, mint megbeszéltük? Leszámítolja nekem Gyéressy minden váltóját?

Juda legyintett.

— Ugyan! Hát persze.

Nussbaum megállt és figyelmeztetőn emelte ujját Juda arca elé.

— De levonás nélkül! Ohne Zinzen... He? Névértéket fizet!

— Ahogy megbeszéltük...

Az öreg megkönnyebbülten sóhajtott

— Nnna... Ez rendben van. Maga egy korrekt üzletember, Brandstein Juda. Nem hiába a Groszmann Oziás veje. Tudja, én mindenkinek hogy dicsérem magát? Az már direkt pénzt ér magának. Mintha fizetnének érte, úgy éljek...

Juda kinyitotta a kaput és előre bocsátotta a vendéget.

— Hajaj... Ez egy szerencsés ház... gazdag ház... az Örökkévaló tekintete rajta nyugszik.

— No, lássuk a váltókat, — monda Juda, mikor magukra maradtak az öreg Oziás egykori szobájában. — Lássuk csak...

Nussbaum nyögve gombolta ki kabátját és előhúzta a kopott bőrtárcát. Egymásután kerültek az asztalra a bélyeges papirok, amelyeken kemény, vastag vonásokkal feketéllett Gyéressy neve. Az y szárát lekanyarította, s háromszor is meghurkolta, mint valami karikásostort, amellyel éppen pattantani akarnak. Összeszorította a fogát, hogy ne kiáltson.

— Hát itt vannak... No, mit nézi őket? Azt hiszi talán, hogy az Unterschrift nem valódi? He? Maga csak ne féljen, Brandstein Juda! Nálam az ügyfélnek a neve előttem lesz írva arra a váltóra... Mert én egy óvatos ember vagyok.

— Tudom, hogy valódi.

— Hát akkor olvassa csak le szépen melléjük a valódi bankópénzeket is nekem.

— Hozom...

Kulcsaival csörömpölve ünnepélyes arccal nyitotta ki a pénzszekrényt, amelyet hazahozatott a boltból és háttal az öreg Nussbaumnak, kiolvasta ezerkoronásokban a váltók névértékét: kerek negyvenötezer koronát.

— Rendben van? — kérdezte, mikor az öreg bankár motyogva átszámolta a pénzt.

— Hogyne... hogyne, Brandstein Juda. Miért ne volnánk rendben? Két korrekt üzletember, mint mi vagyunk, hogy lehetne máskép?

Búcsúzott, de az ajtóból visszafordult és nagyon komoly arccal suttogta:

— Szorongassa meg, fiam, Brandstein Juda... Szorongassa meg a kutyát... A sok zsidó szóért, a csúfolódásáért, a gőgjéért... Jahve adjon magának szerencsét, hogy sikerüljön... Majd mondja meg nekem. Én is nevetni akarok rajta, én is örülni akarok magával... Csak el ne eressze! Meg ne könyörüljön rajta! Mert szépen tudnak ezek beszélni, ha akarnak... Rimánkodni... hogyne! ahhoz is értenek... Jusson eszébe, mit mondtam magának! Én ismerem őket!

Intett még egyszer, aztán nesztelenül behúzta maga mögött az ajtót.

Juda egészen megvidámodott. A váltókat elzárta s úgy ült ebédhez, hogy a két asszony csodálkozva nézte ragyogó arcát.

— Valami nagy üzletet csináltál tán? — kérdezte Jetta mama.

Bólintott.

— Lehet. Lehet, hogy igen nagy üzletet csináltam.

Kicsit hallgatott, aztán hozzátette:

— Reggel utaznom kell.

Rozele néma pillantással kérdezte: hová?

— Pestre megyek. Valami nagyon fontos dolgot kell elintéznem.

Fölösleges volt ez a hazugság, mondhatta volna az igazságot is, de önkénytelenül csúszott ki a száján a

város neve. Az asszonyok még csak így, közvetve se tudjanak *arról* a szerencsétlen és baljós dologról. Máramarossziget nevét ne hallják. Hátha mégis keresi valaki, míg odajár? Hátha abból, hogy odautazott, kitalálnak mindent?

— Meddig maradsz? — Rozele aggódóan hajolt feléje.

— Nem sokáig. Pár napig... Két-három napig esetleg. Még nem is tudom biztosan.

Előkereste útitáskáját, beledobálta az apróságokat s gyönyörködött a divatos bőröndben, amelyért hatvan koronát fizetett. Igaz, a grófoknak síncsen különb, képről választotta ki, alá volt nyomtatva az újságban, angolul, hogy uraknak. Disznóbőr, a sarka sárgaréz. Elmatatott egy darabig a csomagolással, aztan felvette bundáját.

— A kávéházba megyek, — szólt be az asszonyoknak, akik Jetta mama szobájában gyerekholmikat varrtak. Vetett egy pillantást a nevetségesen kis ingre, amelyet majd fia testére húznak, megölelte Rozelét, hátára veregetett, s fütyörészve lépett ki az udvarra.

Az ablakból utánanézett anyósa.

— Jó napja van Brandstein Judának, — mormolta. — Lehet, hogy az öreg Nussbaum bácsival közösen csinál üzletet? Látod, Rozele, ennek örülnék. Boldogult apád is gyakran dolgozott együtt vele. Meggondolt ember, nem heveskedik...

— Hagyja csak mama Judát. Tudja ő egyedül is, hogy mit csinál. Látta volna, mikor a vasútavatásnál azokkal az előkelő urakkal beszélt! Milyen okos volt, hogy hallgatták a szavát! Egy miniszter kezetfogott vele. Nussbaummal soha nem fogott kezet még a polgármester se Munkácson.

Az öregasszony harciasan fordult meg.

— Csak te ne bántsd Nussbaum bácsit. Az apád barátja volt, Rozele. Apáddal se fogott kezet miniszter, de mindenki tudta, hogy kicsoda Grosszmann Oziás...

Rozele nem beszélt eddig élményeiről anyjának. Úgy érezte, jobb, ha hallgat, s ezzel a némasággal önkénytelenül beismerte, hogy Juda szövetségesévé lett anyjával szemben. Hogy ő is kivágyik ebből az életből, apja házából, csak éppen nem meri kimondani. Éjszakánként újra meg újra maga elé idézte az ünnepség képeit. Reményi Hugónét, a fényescilinderes nagyurakat, Judát, aki mindegyiknél okosabb, szebb és hatalmasabb volt az ő szemében, az utazást a vonatban, a selymes, illatos ruhájú idegen dámákkal, az ezüst tálakat, a fenyőszagú barakkot, mint valami álom vizióját. Néha már szinte örömmel gondolt Juda szavaira, hogy elköltöznek innét. Találgatta: milyen lehet hát az a Pest, amely az ő urát oly ellenállhatatlanul vonzza magához. A képeslapok, újságok betűiből, fotografiáiból próbálta összerakni a képét s megborzongott. Látott egy üzletházat valamelyik lap utolsó oldalán, szédületes magasságút, lehetett tán hatemeletes is. Tövében emberek, autók, villamosok, lovashintók, olyan sűrűn, mint egy országos vásár torlódása... Ilyen házban élnének?

Harciasan nézett anyjára, aki, úgy érezte: Judát akarja kisebbíteni.

— Nem a papát bántom, nyugodjék békében. De Juda más ember, mint a papa volt, vagy Nussbaum bácsi.

— Hagyjuk csak... — legyintett sóhajtva Jetta asszony. Mindig ő maradt alul ezekben a vitákban a fiatalokkal s most már egyre kevésbbé akart vitatkozni. Gyenge volt hozzá, s egy kicsit tudatlan is. Mit mondhat ő Brandstein Judának? Mit látott ő életében? Semmit. Az apja házában úgy nevelték, hogy szinte az utcára se mehetett ki. Itt élt Munkácson, mióta megszületett, még a szomszéd faluban se járt.

Juda nem is sejtve, hogy megint személye fölött folyik a családi háborúság, nyugodtan ült a kávéházban és a pincértől elkérte az összes található pesti lapokat. Kereste bennük a hírt a „muszka pör" felől, — ahogy a Budapesti Hirlap nevezte. Egyik se tudott többet, pedig a vádlottak és tanuk nevét szerette volna olvasni legjobban, nem a bírákét és ügyészekét.

— Majd meglátom ott, — nyugodott bele s ásítva lökte félre az ujságokat.

Alkonyatig bámulta az utca változatos, tarka képét, a sokszoknyás cselédekkel sétáló kékmundéros bakákat, barnakabátos tüzéreket s köztük az elsuhanó, feketekaftános rokonait. Úgy lapulnak, — gondolta, — mint az ijedt kutyák az idegen lába előtt. Falun látta ugyanezt a riadt, bizonytalan, örökké futásra kész testtartást, csakugyan a kutyáknál, az elcsigázott, félénk jószágoknál, amelyeket gazdájuk és az idegen is egyformán közömbösen rúgott meg, ha közelébe kerültek. Mitől félnek? Hiszen nem bántja őket senki. Nem üldözik, nem háborgatják egyiküket se. Pontosan tudta: melyiknek mennyi a vagyona, mit ér az üzlete. Nem szegények. Inkább gazdagoknak mondhatná őket. A rongyos kabátjuk egyik zsebéből kivehetnének annyi pénzt, amennyivel a kidüllesztett mellel járó katonák egész életükre be érnék.

Utálta őket. A hunyászokat, meglapulókat, alázatosakat. Emlékeztették őt egy régi Brandstein Judára, aki ugyanígy a fal mellé húzódva osont egyszer végig a munkácsi utcán és ugyanígy akarta előreesett vállával, behúzott nyakával bizonyítani a csendőrök előtt, hogy milyen ártalmatlan és gyenge.

— Min tünődik, Brandstein úr? — ereszkedik le asztala mellé Stark Hermann, a rőfös. — Tán azt nézegeti, hogy milyen katona legyen? Ajánlom, hogy baka. A tüzérek lóval bánnak és azt az állatot nem lehet kiszámítani.

Mosolygott és vállat vont.

— Á... csak úgy nézelődök, — mondta, de magában csodálkozva állapította meg, hogy sohase gondolt ilyen eshetőségre. Lehet őt katonának elvinni? Ugyan! Hisz a születését nem jegyezték be sehol, ő tulajdonképen nem is él a törvény szerint. Egy lélek, test nélkül: ez Brandstein Juda... Ügyes lélek, tagadhatatlan.

Milyen furcsa nap ez a mai! Jó hírek és rosszak egymást kergetik, örömök és kellemetlen érzések rohanják meg egymás után.

— Én untauglich vagyok, — vetette oda.

— Ahogy az ember megnézi magát, mindjárt látja. Egészségtúltengésben szenved... Hja... Így van ez. Akinek sok a pénze, az akkor beteg, amikor akar. Arról mindjárt megmondják, hogy a lélek hálni jár belé és nem birja a bornyút... Én bizony cipeltem három évig. Mit szól?

— Nem ártott meg magának se, látom...

— Nem.

Felragadott egy ujságot, nem akart tovább beszélgetni ezzel a kellemetlen fráterrel. A rőfös még ült mellette egy darabig, fészkelődött, köhögött, próbálta észrevétetni magát, aztán megunta és felkelt.

— No, nem zavarom, — búcsúzott.

Bólintott, s még mélyebben hajolt a betűk fölé.

V.

Juda már kora reggel odaállt a törvényszék kapuja elé, ahol jókora tömeg várakozott. A város olyan volt, mint egy hirtelen megduzzadt kis hegyi patak, amely nem tudja befogadni medrébe a hegyekből záduló áradatot, még szobát se kapott a szállodában, ahová hajnalban érkezett. Gottesmann Izsákhoz, apósa egyik üzletfeléhez zörgetett be, ott mosakodott meg és öltözött át. Bundája gallérját felhajtotta, hogy ne ismerjék meg, s mikor kinyitották a nagy szárnyas ajtókat, maga előtt engedett majdnem minden kíváncsit. Nem akart az első sorba kerülni. Szomszédja egy izgatott, idegen kis emberke volt, aki azonban mindenkit ismert, mert a körülötte állóknak szaporán és fáradhatatlanul magyarázta azok nevét, akik a faragott fakorláton túl, mint a pör főszereplői lassan gyülekeztek.

— No, nézze csak... — hallotta a suttogó hangot — most jött a Hodzsa Milán. Látja azt a nagybajuszú urat? Mi? Az Móricz Zsigmond, az író.

Tudta az ügyvédek nevét s a vádlottakét, akiknek egy része a folyosóról özönlött be, másokat pedig szuronyos őrök vezettek a terembe.

Tág szemmel bámulta őket: kereste a maga ismerőseit: a parasztokat, Eihorn Éliást, a keménykalapost, de nem látta sehol. Tán csak tanuk lesznek és odakint várakoznak a folyosón?

Lassan kibírhatatlanná vált a meleg, az altisztek nagyon buzgón fűtöttek.

Egy hosszú asztalnál szakállas úriemberek beszélgettek.

Azok kicsodák? — hajolt a mindenttudó szomszédjához.

— Orosz ujságírók. Moszkvából és Szentpétervárról jöttek egyenesen, kérem... Mit szól hozzá kegyed, ezért a néhány nyomorult parasztért olyan utat megtenni! Hallottam a postán, hogy menynyit költenek sürgönyökre. Egész vagyont... No, itt vannak a bírák...

Mindenki tisztelettel felállt és megvárta, míg a király piros huszárruhás, komoly méltóságú arcképe alatt elhelyezkedtek az emelvény asztala mellett.

— Nézze csak... Az a fekete, papformájú a főbűnös, ott a pad szélén, — intett a kis ember.

A sápadt arc, amelyet fekete körszakáll keretezett, egy bálvány nyugalmával meredt előre. Szemei túlpillantottak a falakon, nem érdekelte semmi, ami körülte történt.

Juda füle itta a szavakat, amelyek elhangzottak a vádlottak padja felől. Tudni akarta: miről van itt szó, mit kérdeznek a bírák, miféle bűnösöket keresnek? A tikkadt forróságban, homlokát törölgetve, mozdulatlanul ült helyén és füle mellé tartotta a tenyerét is.

— Összeköttetésben volt maga a Gerovszki testvérekkel? — kérdezte a bíró.

— Igen...

Kik lehetnek azok a testvérek? Hol laknak? Tanácstalanul ingatta fejét.

— Kapott tőlük pénzt is?

— Folytatjuk —

AFRIKÁBAN TERJED A KULTÚRA...

(Amerika stratégiailag fontos nyersanyagokért selyemharisnyákat és púderdobozokat szállított Észak-Afrikába a bérleti és kölcsönzési törvény alapján...)

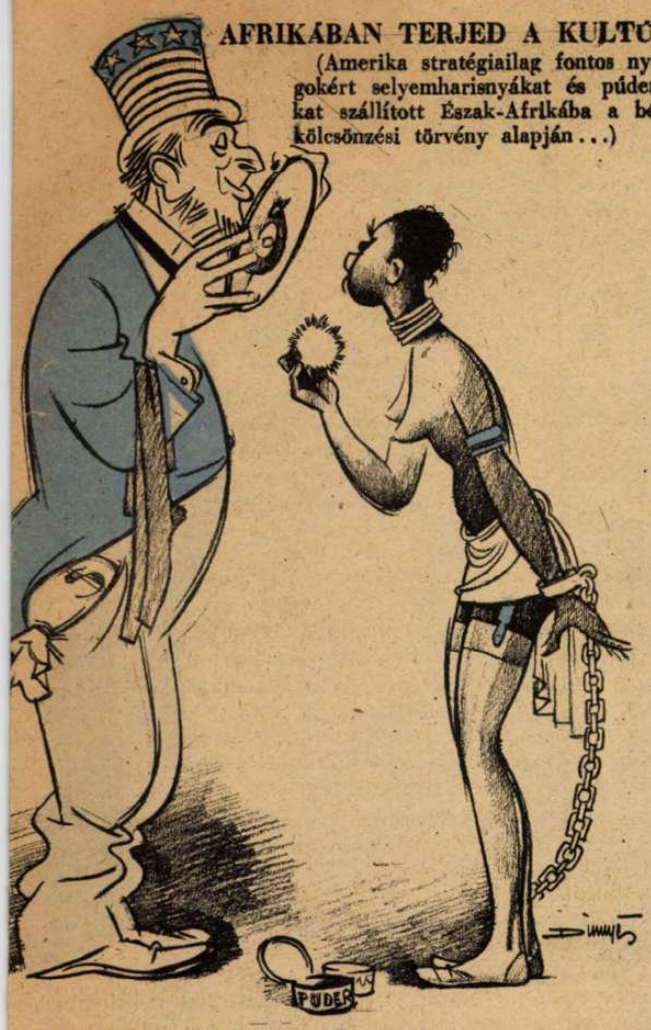

ANGOLSZÁSZ HAJSZA AZ «ÖTÖDIK HADOSZLOP UTÁN

— *Utoljára kérdem: előadod azt a nemet tengaralattjárót, vagy nem adod elő?!...*

KONJUNKTURA AZ OKMÁNYGYÁRBAN

Siessen már, Lefkovics úr, azokkal a helyhatósági bizonyítványokkal, mert megvernek a vevők, ha csak keresztleveleket kapnak!...

KACSÁK RENDKIVÜLI KÖZGYÜLÉSE

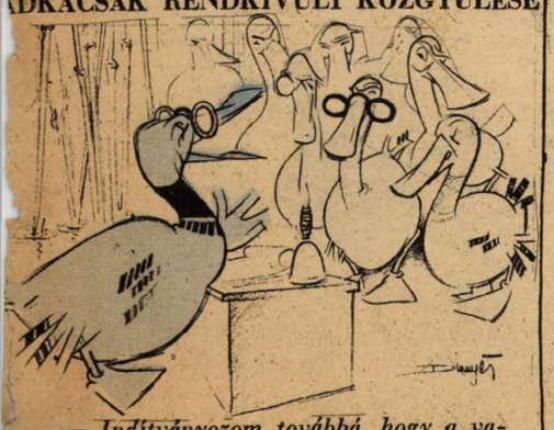

— *Indítványozom továbbá, hogy a vadászati tilalmunk meghosszabbítása tárgyában kiadott 160.000. számú rendeletért Bánffy Dániel földmívelésügyi miniszter úr őexcellenciáját táviratí gágogással üdvözöljük...*

NÉHÁNY ÖTLET A BSZKRT-NAK...

Hogyan lehet a villamos zsúfoltságán segíteni.

...a megálló helyeken a kalauz rózsaszínű színekkel ecsetelje a gyalogjárás egészségügyi előnyeit.

— *Mozgó megállókkal. Ha egypár utas összejön, akkor egy Beszkárt alkalmazott a táblát elviszi máshova...*

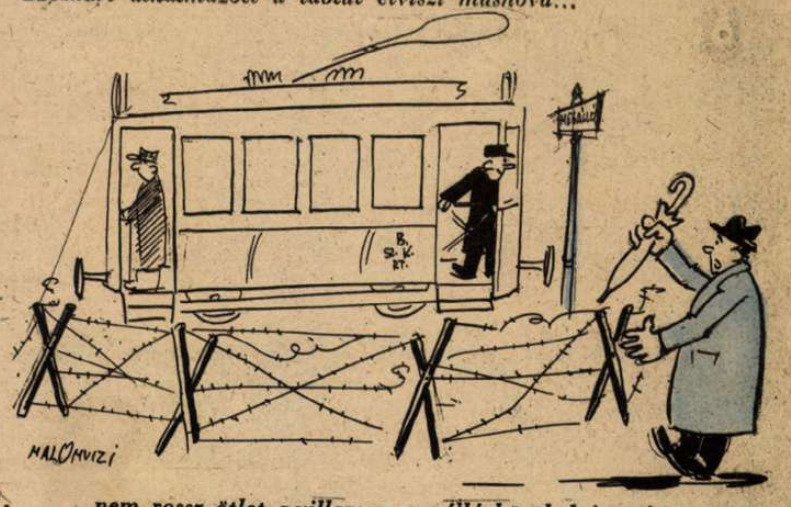

...nem rossz ötlet, a villamos megálló körül drótsövényt vonni.

SZERKESZTŐSÉGI ELIGAZITÁS:

— *...Pinkász úr, műveljen egy érzékeny elmefuttatást a római pápáról s úgy írja alá, hogy «Egy igazi keresztény...» Maga Rosenhügel, a régi magyar úri viselkedésről kanyarítson egy megható történetet, «Figyelő ősmagyar» álnéven. Mardochái úr írhat név nélkül újra, a polgár, a paraszt és a munkás összefogásáról. Kovács úr állítsa össze a vízjelentést és ragassza le a háborús híreket. A vezércikket én írom, Schlachta Margit és Petőfi Sándor világnézetének összefüggéséről a jövendő küszöbén. A többi keresztény munkatárs úr támadja csak tovább a jobboldalt... Szólott valaki?...*

KELETI MESE

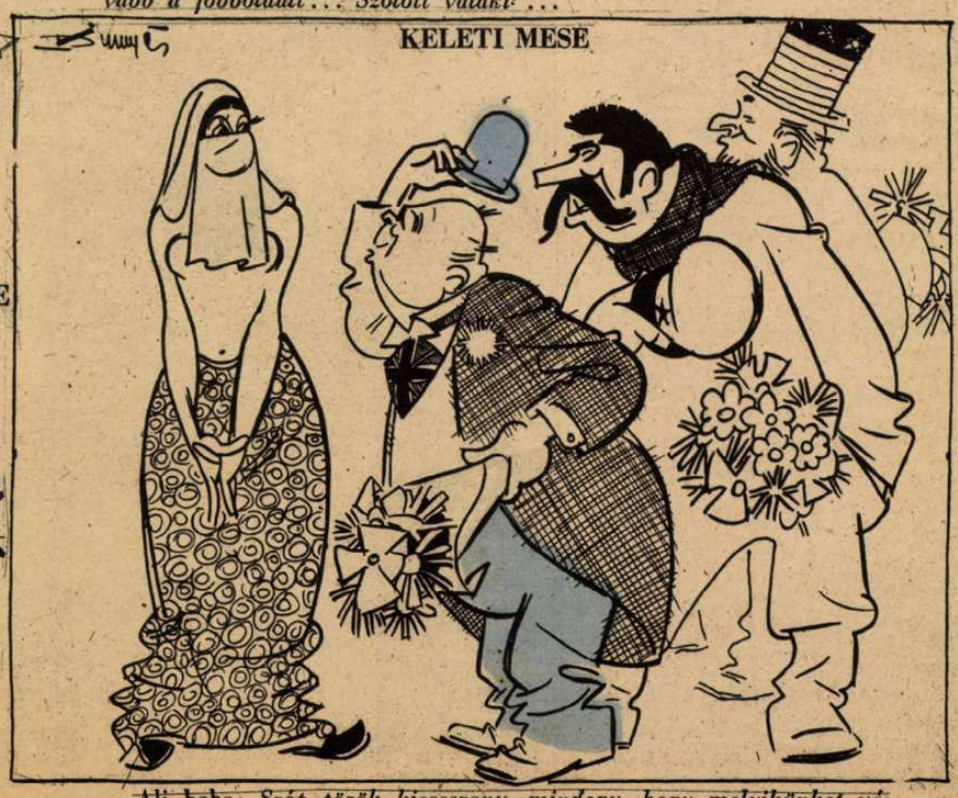

Ali baba: *Szép török kisasszony, mindegy, hogy melyikünket választja, de csak a mi bandánk tagját ajándékozza meg kecses dardanellával...*

KI A LOVAS, KI A LÓ S MIÉRT NEVET A ZSIDÓ?

MAGYAR FÜTÁR. Politikai hetilap. A szerkesztésért felel: DR. RAJNISS FERENC főszerkesztő. A kiadásért felel: Grátzer Antal. Szerkesztőség: V., Gr. Klebelsberg-utca 29. Telefon: 120-856. Kiadóhivatal: Budapest, VIII., József-körút 19. Telefon: 132-883, 139-926. — Előfizetési ár egy évre 10 P, félévre 5 P, negyedévre 2.50. Egyes szám ára 20 fillér. Csekkszámla: 21.363. Kéziratok, képek, rajzok megőrzését vagy visszaküldését a szerkesztőség és a kiadóhivatal nem vállalja. — Nyomatott a Stádium Rt. offset-körforgógépén. Budapest, V., Honvéd-utca 10. Felelős: Győry Aladár igazgató.

HARCOS, FIATAL OLASZ REPÜLŐK

BEVETÉS ELŐTT S A FELHŐK MAGASSÁGÁBA

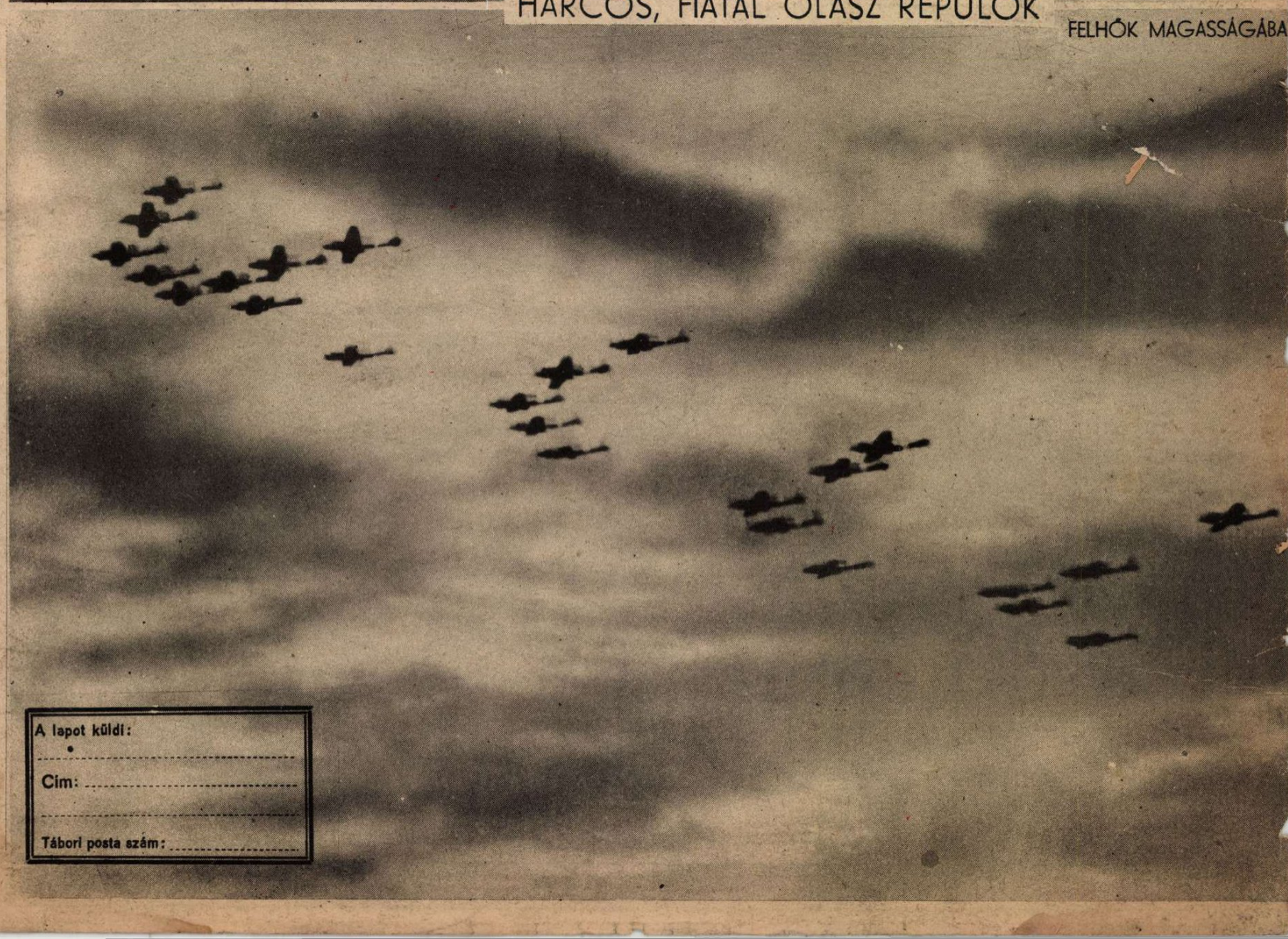

A lapot küldi:

.....

Cím: .....

.....

Tábori posta szám: .....